

Euroopan unionin virallinen lehti

C 273

47. vuosikerta

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

6. marraskuuta 2004

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I <i>Tiedonantoja</i>	
	Tuomioistuimien	
	TUOMIOISTUIMEN	
2004/C 273/01	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (toinen jaosto) 16 päivänä syyskuuta 2004, asiassa C-227/01: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta (jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 85/337/ETY — Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arviointi — Direktiivin virheellinen soveltaminen — Valencia–Tarragona -rautatieelinjaa osuudella Las Palmas–Oropesa koskeva hanke)	1
2004/C 273/02	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (toinen jaosto) 16 päivänä syyskuuta 2004, asiassa C-465/01: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Itävallan tasavalta (jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Työntekijöiden vapaa liikkuvuus — Unionin tai ETA:n kansalaiset — Yhteisön kanssa sopimuksen tehneiden kolmansien maiden kansalaiset — Vaalikelpoisuus työntekijöiden edunvalvontaelimen (Arbeiterkammer) ja yritysneuvostojen vaaleissa — Syrjintäkiellon periaate työehtoja koskevilla asioissa)	1
2004/C 273/03	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (toinen jaosto) 16 päivänä syyskuuta 2004, asiassa C-248/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta (jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Saasteet ja haitat — Maaperän suojeleminen — Puhdistamoliete — Puutteellisten tietojen toimittaminen vuosilta 1995–1997 — Direktiivin 86/278/ETY 10 ja 17 artikla)	2
2004/C 273/04	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (toinen jaosto) 16 päivänä syyskuuta 2004, asiassa C-329/02 P: SAT.1 SatellitenFernsehen GmbH vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Muutoksenhaku — Yhteisön tavaramerkki — Rekisteröinnin ehdottomat hylkäysperusteet — Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta — Sanamerkki SAT.2)	3
2004/C 273/05	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (kolmas jaosto) 16 päivänä syyskuuta 2004, asiassa C-366/02 (Verwaltungsgericht Hallen esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Gerd Gschöbmann vastaan Amt für Landwirtschaft und Flurneuordnung Süd (Yhteinen maatalouspolitiikka — Asetukset (ETY) N:o 1765/92 ja (EY) N:o 1251/1999 — Peltokasvien viljelijöiden tukijärjestelmä — Peltokasvien viljelyyn ja kesannointiin käytetyistä pinta-aloista maksettava korvaus — Pysyvässä viljelyksessä olevien alueiden jääminen korvauksen ulkopuolelle — Käsite)	3

FI

2004/C 273/06	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (toinen jaosto) 16 päivänä syyskuuta 2004, asiassa C-382/02 (Vestre Landsretin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Cimber Air A/S vastaan Skatteministeriet (Kuudes arvonlisäverodirektiivi — 15 artiklan 6, 7 ja 9 alakohta — Yhteisön ulkopuolelle tapahtuvan viennin vapautus arvonlisäverosta — Sellaisten ilma-alusten käsite, joita pääasiallisesti kansainvälistä lentoliikennettä harjoittavat lentoyhtiöt käyttävät — Kotimaan lentoa varten suoritettun polttoaineen tankkauksen ja varastojen täydennyksen vapautus arvonlisäverosta)	4
2004/C 273/07	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (toinen jaosto) 14 päivänä syyskuuta 2004, asiassa C-385/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 93/37/ETY — Julkiset rakennusurakat — Neuvottelumenettelyn soveltaminen julkaisematta ennalta sopimusta koskevaa ilmoitusta)	4
2004/C 273/08	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (toinen jaosto) 16 päivänä syyskuuta 2004, asiassa C-386/02 (Arbeits- und Sozialgericht Wienin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Josef Baldinger vastaan Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter (Henkilöiden vapaa liikkuvuus — Entisille sotavangeille maksettavat korvaukset — Edellytys, jonka mukaan henkilön on oltava asianomaisen jäsenvaltion kansalainen silloin, kun hän esittää korvaushakemuksen)	5
2004/C 273/09	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (kolmas jaosto) 16 päivänä syyskuuta 2004, asiassa C-396/02 (Gerechthof te Amsterdamin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): DFDS BV vastaan Inspecteur der Belastingdienst — Douanedistrict Rotterdam (Yhteinen tullitariffi — Yhdistetty nimikkeistö — Tariffiluokittelu — Alanimike 8704 10 — Erikoiskipillä varustettu minikuormaaja hiekan, maan ja kivien kuljettamiseen ja kippaamiseen)	5
2004/C 273/10	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (toinen jaosto) 16 päivänä syyskuuta 2004, asiassa C-400/02 (Bundesarbeitsgerichtin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Gerard Merida vastaan Saksan liittotasavalta (EY 39 artikla — Kollektiivinen sopimus — Entisille Saksassa liittoutuneiden palveluksessa olleille siviilityöntekijöille lisänä maksettava siirtymäajan korvaus — Rajatyöntekijät — Kyseisen korvauksen laskentaperusteen määrittäminen — Laskennallisen Saksassa palkasta pidätettävän veron huomioon ottaminen)	6
2004/C 273/11	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (toinen jaosto) 16 päivänä syyskuuta 2004, asiassa C-404/02 (High Court of Justice (England & Wales), Chancery Divisionin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Nichols plc vastaan Registrar of Trade Marks (Tavaramerkit — Direktiivi 89/104/ETY — 3 artiklan 1 kohdan b alakohta — Yleisestä sukunimestä muodostuva tavaramerkki — Erottamiskyky — 6 artiklan 1 kohdan a alakohdan vaikutus arviointiin)	6
2004/C 273/12	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (toinen jaosto) 14 päivänä syyskuuta 2004, asiassa C-411/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Itävallan tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Virheellinen täytäntöönpano — Direktiivi 98/10/EY — Televiestintä — ”Perustasoa vastaavaa eriteltyä laskutusta” ja ”tarkempaa erittelyä” koskevat käsitteet)	7
2004/C 273/13	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (ensimmäinen jaosto) 16 päivänä syyskuuta 2004, asiassa C-28/03 (Symvoulis tis Epikrateiasin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Epikouriko kefalaiο vastaan Ypourgos Anaptyxis (Vakuutukset — Ensimmäisen direktiivin 73/239/ETY 15 ja 16 artikla — Ensimmäisen direktiivin 79/267/ETY 17 ja 18 artikla — Vakuutusyrityksen toimiluvan peruuttamista seuraava selvitystilamenettely — Työsuhdesaatavien ja vakuutussaatavien keskinäinen etuoikeusjärjestys)	7
2004/C 273/14	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (viides jaosto) 9 päivänä syyskuuta 2004, asiassa C-81/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Itävallan tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — EY 43 ja EY 49 artikla — Terveydenhoitoalan ammatit — Vapaan ammatin harjoittaminen)	8

2004/C 273/15	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (toinen jaosto) 14 päivänä syyskuuta 2004, asiassa C-168/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta (jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivit 89/655/ETY ja 95/63/EY — Virheellinen täytäntöönpano — Ylimääräinen mukauttamisaika)	8
2004/C 273/16	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (viides jaosto) 16 päivänä syyskuuta 2004, asiassa C-404/03 (tribunal de grande instance du Mansin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Olivier Dupuy ja Hervé Rouvre (Vaaralliset aineet tai valmisteet — Lyijyä sisältävät serotiinit — Markkinoille saattamista koskeva kielto — Direktiivit 76/769/EY ja 94/60/EY)	9
2004/C 273/17	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (neljäs jaosto) 16 päivänä syyskuuta 2004, asiassa C-423/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Suomen tasavalta (jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Täytäntöönpanon laiminlyönti — Direktiivi 2001/18/EY)	9
2004/C 273/18	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys, (kuudes jaosto) 9 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa C-116/03 P, Augusto Fichtner vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Muutoksenhaku — Henkilöstö — Kurinpitoseuraamus — Viraltapano, jossa eläkeoikeudet säilyvät — Ulkopuolisen toiminnan harjoittaminen ilman ennakkoon myönnettyä lupaa)	9
2004/C 273/19	Asia C-338/04: Tribunale di Larinon — Sezione distaccata di Termoli — 8.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö Massimiliano Placanicaa vastaan vireillä olevassa rikosasiassa	10
2004/C 273/20	Asia C-345/04: Bundesfinanzhofin 26.5.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Centro Equestro da Leziria Grande LDA vastaan Bundesamt für Finanzen	10
2004/C 273/21	Asia C-347/04: Finanzgericht Kölnin 15.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa REWE Zentralfinanz e.G. ITS Reisen GmbH:n oikeuksien haltijana vastaan Finanzamt Köln-Mitte	10
2004/C 273/22	Asia C-348/04: Court of Appealin (England & Wales) (Civil Division) 17.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Boehringer Ingelheim KG ja muut vastaan Swingward Limited ja muut	11
2004/C 273/23	Asia C-356/04: Rechtbank van Koophandel te Brusselin 29.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Lidl Belgium GmbH & Co KG vastaan NV Etablissements Franz Colruyt	12
2004/C 273/24	Asia C-358/04: Tribunale Vicenzan, Sezione Distaccata di Schion 2.8.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Caseificio Valdagnese vastaan Regione Veneto	13
2004/C 273/25	Asia C-362/04: Symvoulío tis Epikrateiasin 29.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa MICHANIKI A.E. vastaan Ipourgos Politismou, jota tukee J. & P. ABAX — ARCHITECH A. T. E. — GETEM A.E. -niminen yhteisyritys	13
2004/C 273/26	Asia C-368/04: Verwaltungsgerichtshofin/Itävalta 12.8.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1) Transalpine Ölleitung in Österreich GmbH, 2) Planai-Hochwurzen-Bahnen GmbH, 3) Gerlitz-Kanzelbahn-Touristik Gesellschaft m.b.H & CO KG vastaan 1) Finanzamt Innsbruck 2) Finanzamt Liezen 3) Finanzamt Villach	13
2004/C 273/27	Asia C-369/04: London Tribunal Centren VAT and Duties Tribunalsin 24.8.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Hutchison 3G UK Limited, mmO ₂ Plc, Orange 3 G Limited, T-Mobile (UK) Limited, Vodafone Group Services Limited vastaan The Commissioners of Customs and Excise	14

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2004/C 273/28	Asia C-371/04: Euroopan yhteisöjen komission.30.8.2004 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne	15
2004/C 273/29	Asia C-372/04: Court of Appealin (England & Wales) (Civil Division) 12.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa The Queen, Yvonne Wattsin hakemuksesta vastaan Bedford Primary Care Trust ja Secretary of State for Health	15
2004/C 273/30	Asia C-374/04: High Court of Justicen (England & Wales) (Chancery Division) 25.8.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation vastaan Commissioners of Inland Revenue	17
2004/C 273/31	Asia C-384/04: Court of Appealin (England and Wales) (Civil Division) 30.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1) Commissioners of Customs and Excise ja 2) H.M. Attorney-General vastaan Federation of Technological Industries ja 53 muuta vastapuolta	18
2004/C 273/32	Asia C-389/04: Euroopan yhteisöjen komission 10.9.2004 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne	19
2004/C 273/33	Asia C-390/04: Regeringsrättenin 7.9.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa GöteborgsOperan AB vastaan Skatteverket	19
2004/C 273/34	Asia C-391/04: Simvoulion tis Epikrateiasin 16.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1. Ypourgos Oikonomikon ja 2. Proistamenos D.O.Y. Amfissas vastaan Charilaos Georgakis	20
2004/C 273/35	Asia C-392/04: Bundesverwaltungsgerichtin 7.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa i-21 Germany GmbH vastaan Saksan liittotasavalta	20
2004/C 273/36	Asia C-393/04: Cour d'Appel Liègen (yhdeksäs jaosto) 15.9.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Air Liquide Industries Belgium SA vastaan Seraingin kaupunki	21
2004/C 273/37	Asia C-391/04: Symvoulion tis Epikrateiasin 16.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Diagnostikon kai Therapeftikon Kentron Athinon-Ygeai AE vastaan Ypourgos Oikonomikon	21
2004/C 273/38	Asia C-395/04: Symvoulion tis Epikrateiasin 16.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Diagnostikon Kai Therapeftikon Kentron Athinon-Ygeia A.E. vastaan Ypourgos Oikonomikon	21
2004/C 273/39	Asia C-396/04: Euroopan yhteisöjen komission 20.9.2004 Suomen tasavaltaa vastaan nostama kanne	21
2004/C 273/40	Asia C-399/04: Euroopan yhteisöjen komission 21.9.2004 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne	22
2004/C 273/41	Asia C-400/04: Euroopan yhteisöjen komission 21.9.2004 Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	22
2004/C 273/42	Asia C-401/04: Euroopan yhteisöjen komission 22.9.2004 Ruotsin kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	23
2004/C 273/43	Asia C-402/04: Euroopan yhteisöjen komission 22.9.2004 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne	23

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2004/C 273/44	Asia C-404/04 P: Technische Glaswerke Ilmenau GmbH:n 22.8.2004 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun viidennen jaoston 8.7.2004 antamasta tuomiosta asiassa T-198/01, Technische Glaswerke Ilmenau GmbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota tukee Schott Glas	23
2004/C 273/45	Asia C-411/01 P: Mannesmannröhren-Werke AG:n 23.9.2004 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-44/00, Mannesmannröhren-Werke AG vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 8.7.2004 antamasta tuomiosta	24
2004/C 273/46	Asia C-413/04: Euroopan parlamentin 27.9.2004 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	25
2004/C 273/47	Asia C-414/04: Euroopan parlamentin 27.9.2004 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	26
2004/C 273/48	Asian C-13/02 poistaminen rekisteristä	26
2004/C 273/49	Asian C-81/02 poistaminen rekisteristä	26
2004/C 273/50	Asian C-197/02 poistaminen rekisteristä	26
2004/C 273/51	Asian C-361/03 P poistaminen rekisteristä	27
2004/C 273/52	Asian C-457/03 poistaminen rekisteristä	27
2004/C 273/53	Asian C-554/03 poistaminen rekisteristä	27
2004/C 273/54	Asian C-17/04 poistaminen rekisteristä	27
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN		
2004/C 273/55	Asia T-168/04: L & D S.A:n 14.5.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	28
2004/C 273/56	Asia T-261/04: Alain Crespinet'n 21.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	28
2004/C 273/57	Asia T-272/04: Jean-Paul Keppenen 6.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	29
2004/C 273/58	Asia T-291/04: Enviro Tech Europe, Ltd:n ja Enviro Tech International, Inc:n 16.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	29
2004/C 273/59	Asia T-318/04: Vladimir Boucekin 4.8.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	30
2004/C 273/60	Asia T-320/04: Triantafyllia Dionyssopouloun 30.7.2004 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	30
2004/C 273/61	Asia T-325/04: Citicorpin 5.8.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	31
2004/C 273/62	Asia T-326/04: Euroopan yhteisöjen komission 6.8.2004 Silicon and Software Systems Limitediä vastaan nostama kanne	32

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2004/C 273/63	Asia T-327/04: Syndicat National de l'Industrie des Viandesin (SNIV) 3.8.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	32
2004/C 273/64	Asia T-328/04: Günter Wilmsin 3.8.2004 Euroopan yhteisön komissiota vastaan nostama kanne	33
2004/C 273/65	Asia T-334/04: House of Donuts Internationalin 11.8.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	34
2004/C 273/66	Asia T-335/04: Viz Stalin ja Duferco Commerciale SpA:n 11.8.2004 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	34
2004/C 273/67	Asia T-337/04: Athanasios Pitsiorlasin 29.7.2004 Euroopan unionin neuvostoa ja Euroopan keskuspankkia vastaan nostama kanne	35
2004/C 273/68	Asia T-353/04: Ontex N.V:n 23.8.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	36
2004/C 273/69	Asia T-356/04: SmithKline Beecham p.l.c:n 27.8.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	36
2004/C 273/70	Asia T-362/04: Minin Leonidin 3.9.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	37
2004/C 273/71	Asia T-381/04: Italian tasavallan 23.9.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	38
2004/C 273/72	Asian T-118/04 R poistaminen rekisteristä	38
2004/C 273/73	Asian T-134/04 R poistaminen rekisteristä	38
<hr/>		
	II <i>Valmistavat säädökset</i>	
	
<hr/>		
	III <i>Tiedotteita</i>	
2004/C 273/74	Tuomioistuimen viimeisin julkaisu <i>Euroopan unionin virallinen lehti</i> EUVL C 262, 23.10.2004	39

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(toinen jaosto)

16 päivänä syyskuuta 2004,

asiassa C-227/01: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan
Espanjan kuningaskunta ⁽¹⁾*(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 85/337/ETY — Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arviointi — Direktiivin virheellinen soveltaminen — Valencia–Tarragona -rautatielinjaa osuudella Las Palmas–Oropesa koskeva hanke)*

(2004/C 273/01)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-227/01, jossa on kyse EY 226 artiklaan perustuvasta jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättämisestä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 7.6.2001, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään: G. Valero Jordana) vastaan Espanjan kuningaskunta (asiamiehenään: S. Ortiz Vaamonde), yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann, J. N. Cunha Rodrigues, R. Schintgen (esittelevä tuomari) ja F. Macken, julkisasiamies: M. Poiares Maduro, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. Múgica Arzamendi, on antanut 16.9.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY 2 ja 3 artiklan, 5 artiklan 2 kohdan sekä 6 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole arvioinut ”Välimeren käytävä” -nimiseen hankkeeseen kuuluvan hankkeen ”Valencia–Tarragona -linja osuudella Las Palmas–Oropesa. Alusrakenne” ympäristövaikutuksia.

2) Espanjan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 212, 28.7.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(toinen jaosto)

16 päivänä syyskuuta 2004,

asiassa C-465/01: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan
Itävallan tasavalta ⁽¹⁾*(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Työntekijöiden vapaa liikkuvuus — Unionin tai ETA:n kansalaiset — Yhteisön kanssa sopimuksen tehneiden kolmansien maiden kansalaiset — Vaalikelpoisuus työntekijöiden edunvalvontaelimen (Arbeiterkammer) ja yritysneuvostojen vaaleissa — Syrjintäkiellon periaate työehtoja koskevissa asioissa)*

(2004/C 273/02)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-465/01, jossa on kyse EY 226 artiklaan perustuvasta jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättämisestä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 4.12.2001, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään J. Sack) vastaan Itävallan tasavalta (asiamiehenään H. Dossi), yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit R. Schintgen (esittelevä tuomari), R. Silva de Lapuerta, P. Kuris ja G. Arestis, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: R. Grass, on antanut 16.9.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) a) Itävallan tasavalta ei ole noudattanut EY 39 artiklan ja työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68, sellaisena kuin se on muutettuna 27.7.1992 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2434/92, 8 artiklan sekä Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen 28 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se epää työntekijöiltä, jotka ovat muiden Euroopan unionin tai Euroopan talousalueen jäsenvaltioiden kansalaisia, vaalikelpoisuuden työntekijöiden edunvalvontaelimien vaaleissa.
- b) Itävallan tasavalta ei ole noudattanut yhteisön tiettyjen kolmansien maiden kanssa tekemien sellaisten sopimusten määräyksien mukaisia velvoitteitaan, joissa määrätään syrjintäkiellon periaatteen soveltamisesta näistä maista lähtöisin olevien ja jäsenvaltiossa laillisesti työskentelevien työntekijöiden hyväksi työehtojen osalta, koska se epää mainituilta työntekijöiltä vaalikelpoisuuden yritysneuvoston ja työntekijöiden edunvalvontaelimien edustajiston vaaleissa.

2) Itävallan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 84, 6.4.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(toinen jaosto)

16 päivänä syyskuuta 2004,

asiassa C-248/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta (¹)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Saasteet ja häitat — Maaperän suojeleminen — Puhdistamolietete — Puutteellisten tietojen toimittaminen vuosilta 1995—1997 — Direktiivin 86/278/ETY 10 ja 17 artikla)

(2004/C 273/03)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa C-248/02, jossa on kyse EY 226 artiklaan perustuvasta jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisestä koskevasta kanteesta, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään: H. Støvlbæk ja R. Amorosi), vastaan Italian tasavalta (asiamiehinään: I. M. Braguglia, avustajanaan M. Fiorilli), yhteisöjen

tuomioistuimien (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: A. Rosas, joka hoitaa kolmannen jaoston puheenjohtajan tehtäviä ja tuomarit: R. Schingten ja K. Schiemann (esittelevä tuomari), julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: R. Grass, on antanut 16.9.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Italian tasavalta ei ole noudattanut ympäristön, erityisesti maaperän, suojelusta käytettäessä puhdistamolietettä maanviljelyssä 12 päivänä kesäkuuta 1986 annetun direktiivin 86/278/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna eräiden ympäristöä koskevien direktiivien täytäntöönpanoon liittyvien kertomusten standardoinnista ja järjeistämisestä 23 päivänä joulukuuta 1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/692/ETY, 10 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan ja 17 artiklan mukaisia velvoitteitaan

— koska se on jättänyt toimittamatta tiedot puhdistamolieteteissä olevien raskasmetallien (kadmium, kupari, nikkeli, lyijy, sinkki, elohopea ja kromi) vuosittaisista keskimääräisistä pitoisuuksista (mg/kg kuiva-aineesta) sekä niiden typpi- ja fosforipitoisuuksista,

— koska se ei ole toimittanut tietoja vuosittain tuotettujen puhdistamolieteteiden määristä kuiva-aineena (tonnia/vuosi),

— koska se ei ole toimittanut edellytetyjä tietoja vuosittain maanviljelyssä käytettyjen puhdistamolieteteiden määristä kuiva-aineena, lukuun ottamatta Regione Friuli-Venezia Giuliaa (1995—1997), Provincia autonoma di Bolzanoa (1995), Regione Emilia-Romagnaa sekä Regione Liguriaa ja Regione Calabriaa, joiden osalta on ilmoitettu, ettei maanviljelyssä ole käytetty puhdistamolieteteitä,

— koska se on laiminlyönyt ainakin Regione Lombardian, Emilia-Romagnan, Toscanan, Abruzzon, Campanian, Valle d'Aostan, Sisilian ja Marchen osalta niiden rekistereiden päivittämisen, joihin merkitään lietteiden koostumus ja ominaisuudet direktiivin 86/278/ETY liitteessä II A tarkoitettujen parametrien mukaisesti, ja koska se ei ole ainakaan Regione Abruzzon, Campanian, Toscanan ja Sisilian osalta valvonut sitä, että tuotettujen lietteiden (koko valtion alueen osalta) ja maanviljelyksessä käytettyjen lietteiden määristä pidettävät rekisterit on päivitettävä.

2) Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 202, 24.8.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(toinen jaosto)

16 päivänä syyskuuta 2004,

asiassa C-329/02 P: SAT.1 SatellitenFernsehen GmbH vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (1)

(Muutoksenhaku — Yhteisön tavaramerkki — Rekisteröinnin ehdottomat hylkäysperusteet — Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta — Sanamerkki SAT.2)

(2004/C 273/04)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-329/02 P, jossa on kyse yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 12.9.2002, SAT.1 SatellitenFernsehen GmbH, kotipaikka Mainz (Saksa) (edustajanaan: Rechtsanwalt R. Schneider), ja jossa vastapuolena on sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehenään D. Schennen), yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit J.-P. Puissechet (esittelevä tuomari), R. Schintgen, F. Macken ja N. Colneric, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 16.9.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-323/00, SAT.1 vastaan SMHV (SAT.2), 2.7.2002 antama tuomio (Kok. 2002, s. II-2839) kumotaan sikäli kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) toinen valituslautakunta ei ollut rikkonut yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa evätessään 2.8.2000 tekemällään ratkaisulla (asia R 312/1999-2) sanamerkin SAT.2 rekisteröinnin yhteisön tavaramerkiksi niiden palvelujen osalta, jotka rekisteröintihakemuksen mukaan liittyvät satelliitin välityksellä tapahtuvaan lähettämiseen ja joihin kuuluvat valituksenalaisen tuomion 3 kohdassa mainitut palveluluokat, joita ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei tarkoittanut tämän tuomion 42 kohdassa.
- 2) Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 2.8.2000 tekemä ratkaisu kumotaan.

- 3) Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut sekä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa että yhteisöjen tuomioistuimessa.

(1) EYVL C 289, 23.11.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(kolmas jaosto)

16 päivänä syyskuuta 2004,

asiassa C-366/02 (Verwaltungsgericht Hallen esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Gerd Gschoßmann vastaan Amt für Landwirtschaft und Flurneuordnung Süd (1)

(Yhteinen maatalouspolitiikka — Asetukset (ETY) N:o 1765/92 ja (EY) N:o 1251/1999 — Peltokasvien viljelijöiden tukijärjestelmä — Peltokasvien viljelyyn ja kesannointiin käytetyistä pinta-aloista maksettava korvaus — Pysyvässä viljelyksessä olevien alueiden jääminen korvauksen ulkopuolelle — Käsite)

(2004/C 273/05)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-366/02, jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Verwaltungsgericht Halle (Saksa) on esittänyt 30.9.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 14.10.2002, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa Gerd Gschoßmann vastaan Amt für Landwirtschaft und Flurneuordnung Süd, yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: A. Rosas, joka hoitaa kolmannen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit R. Schintgen (esittelevä tuomari) ja N. Colneric, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: R. Grass, on antanut 16.9.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1765/92 9 artiklaa ja tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1251/1999 7 artiklaa on tulkittava siten, ettei pysyvässä viljelyksessä olevien alueiden korvausten ulkopuolelle jäämisen edellytyksenä ole näiden alueiden hyödyntäminen eikä erityisesti torjunta-aineiden käyttäminen tai sadonkorjuuden suorittaminen.
- 2) Asetuksen N:o 1765/92 9 artiklaa ja asetuksen N:o 1251/1999 7 artiklaa on tulkittava siten, että alueiden pysyvässä viljelyksessä olemisen päättyminen omenantuotannon osalta silloin, kun hedelmäpuut on kaadettu, vaikka niitä ei olisi viety pois. Pelkkä puiden kaatamis päätös ilman sen täytäntöönpanoa ei kuitenkaan päättää alueiden pysyvässä viljelyksessä olemista.

3) Asetuksen N:o 1765/92 9 artiklaa ja asetuksen N:o 1251/1999 7 artiklaa on tulkittava siten, että alueiden, joiden pysyvässä viljelyksessä oleminen on päättynyt, on katsottava olevan muussa kuin maatalouskäytössä, jos on osoitettu, ettei niitä ole tarkoitettu muiden kasvien tai eläinten tuotantoon.

(¹) EYVL C 305, 7.12.2002.

2) Kansallisten tuomioistuinten tehtävänä on arvioida kyseisten yhtiöiden yhtäältä kansainvälisen ja toisaalta muun kuin kansainvälisen toiminnan koko. Tässä arvioinnissa voidaan ottaa huomioon kaikki ne seikat, jotka osoittavat kyseessä olevan liikennetyypin suhteellisen koon, erityisesti liikevaihto.

(¹) EYVL C 7, 11.1.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(toinen jaosto)

16 päivänä syyskuuta 2004,

asiassa C-382/02 (Vestre Landsretin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): *Cimber Air A/S vastaan Skatteministeriet* (¹)

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi — 15 artiklan 6, 7 ja 9 alakohta — Yhteisön ulkopuolelle tapahtuvan viennin vapautus arvonlisäverosta — Sellaisten ilma-alusten käsite, joita pääasiallisesti kansainvälistä lentoliikennettä harjoittavat lentoyhtiöt käyttävät — Kotimaan lentoa varten suoritettujen polttoaineen tankkauksen ja varastojen täydennyksen vapautus arvonlisäverosta)

(2004/C 273/06)

(Oikeudenkäyntikieli: tanska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-382/02, jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Vestre Landsret (Tanska) on esittänyt 9.10.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 23.10.2002, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa *Cimber Air A/S vastaan Skatteministeriet*, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann, J.-P. Puissechet (esittelevä tuomari), J. N. Cunha Rodrigues ja N. Colneric, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 16.9.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 15 artiklan 6, 7 ja 9 alakohdan säännöksiä on tulkittava siten, että näissä säännöksissä tarkoitettujen tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset lentokoneille, joilla lennetään kotimaan lentoja mutta joita käytävät pääasiallisesti kansainvälistä lentoliikennettä vastiketta vastaan harjoittavat lentoyhtiöt, on vapautettava arvonlisäverosta.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(toinen jaosto)

14 päivänä syyskuuta 2004,

asiassa C-385/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta (¹)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 93/37/ETY — Julkiset rakennusurakat — Neuvottelumenettelyn soveltaminen julkaisematta ennalta sopimusta koskevaa ilmoitusta)

(2004/C 273/07)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-385/02, jossa on kyse EY 226 artiklaan perustuvasta jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisestä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 28.10.2002, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnään K. Wiedner ja R. Amorosi) vastaan Italian tasavalta (asiamiehenään M. Fiorilli), yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit J.-P. Puissechet, J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari), R. Schintgen ja N. Colneric, julkisasiamies: J. Kokott, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. Múgica Arzamendi, on antanut 14.9.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Italian tasavalta ei ole noudattanut julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/37/ETY mukaisia velvoitteitaan, koska *Magistrato per il Po di Parma*, joka on julkisista hankinnoista vastaavan ministeriön (josta on tullut infrastruktuuri- ja liikenneministeriö) aluevirasto, on tehnyt sopimukset Parma-joen tulvavesien laajentumisaltaan loppuunsaattamistöistä *Maranossa* (Parman kunta), *Enza*-joen tulvavesien laajentumisaltaan asennus- ja loppuunsaattamistöistä sekä *Terdoppio*-joen tulviensäännöstelytöistä *Ceranon* lounaispuolella neuvottelumenettelyn mukaisesti julkaisematta ennalta sopimusta koskevaa ilmoitusta, vaikka tätä koskevat edellytykset eivät täyttyneet.

2) Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 323, 21.12.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(toinen jaosto)

16 päivänä syyskuuta 2004,

asiassa C-386/02 (Arbeits- und Sozialgericht Wienin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Josef Baldinger vastaan Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter (¹)

(Henkilöiden vapaa liikkuvuus — Entisille sotavangeille maksettavat korvaukset — Edellytys, jonka mukaan henkilö on oltava asianomaisen jäsenvaltion kansalainen silloin, kun hän esittää korvaushakemuksen)

(2004/C 273/08)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-386/02, jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Arbeits- und Sozialgericht Wien (Itävalta) on esittänyt 22.10.2002 tekemällään päätöksellä, joka on kirjattu saapuneeksi yhteisöjen tuomioistuimeen 28.10.2002, saadaksesen ennakkoratkaisun asiassa Josef Baldinger vastaan Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit J.-P. Puissechet, J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari), R. Schintgen ja N. Colneric, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 16.9.2004 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

EY 39 artiklan 2 kohtaa, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.12.1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97, 4 artiklan 4 kohtaa ja työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 7 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, ettei niiden kanssa ole ristiriidassa sellainen kansallinen lainsäädäntö, jolla sellaisessa tilanteessa, josta on kyse pääasiassa, henkilöltä evätään oikeus entisille sotavangeille myönnettävään etuuteen sillä perusteella, ettei hän hake-

musta tehdessään ole asianomaisen jäsenvaltion vaan toisen jäsenvaltion kansalainen.

(¹) EYVL C 7, 11.1.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(kolmas jaosto)

16 päivänä syyskuuta 2004,

asiassa C-396/02 (Gerechthof te Amsterdamin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): DFDS BV vastaan Inspecteur der Belastingdienst — Douanedistrict Rotterdam (¹)

(Yhteinen tullitariffi — Yhdistetty nimikkeistö — Tariffiluokittelu — Alanimike 8704 10 — Erikoiskipillä varustettu minikuormaaja hiekan, maan ja kivien kuljettamiseen ja kippaamiseen)

(2004/C 273/09)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-396/02, jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Gerechthof te Amsterdam (Alankomaat) 6.11.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 11.11.2002, saadaksesen ennakkoratkaisun asiassa DFDS BV vastaan Inspecteur der Belastingdienst — Douanedistrict Rotterdam, yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: kolmannen jaoston puheenjohtajan tehtäviä hoitava A. Rosas sekä tuomarit R. Schintgen ja K. Schiemann (esittelevä tuomari), julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: R. Grass, on antanut 16.9.2004 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

Se, että kipillä varustetussa ajoneuvossa on monimutkainen, monipuolinen ja tarkka kippitoiminto, ei estä sen luokittelemista dump-perina tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 — sellaisena kuin se on muutettuna 20.12.1994 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 3115/94 ja 22.12.1995 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 3009/95 — liitteessä I olevan yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 8704 10.

(¹) EUVL C 7, 11.1.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(toinen jaosto)

16 päivänä syyskuuta 2004,

asiassa C-400/02 (Bundesarbeitsgerichtin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Gerard Merida vastaan Saksan liittotasavalta ⁽¹⁾

(EY 39 artikla — Kollektiivinen sopimus — Entisille Saksassa liittoutuneiden palveluksessa olleille siviilityöntekijöille lisänä maksettava siirtymäajan korvaus — Rajatyöntekijät — Kyseisen korvauksen laskentaperusteen määrittäminen — Laskennallisen Saksassa palkasta pidätettävän veron huomioon ottaminen)

(2004/C 273/10)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-400/02, jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Bundesarbeitsgericht (Saksa) on esittänyt 27.6.2002 tekemällään välipäätöksellä, joka on merkitty rekisteriin 12.11.2002, saadaksean ennakkoratkaisun asiassa Gerard Merida vastaan Saksan liittotasavalta, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit J.-P. Puissechet, J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari), R. Schintgen ja N. Colneric, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 16.9.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

EY 39 artikla ja työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 7 artiklan 4 kohta ovat esteenä sellaiselle kollektiiviseen sopimukseen sisältyville kansallisille säännöksille, joiden mukaan lisänä maksettavan siirtymäajan korvauksen (Überbrückungsbeihilfe) kaltaisen työkentelyjäsenvaltion maksaman sosiaalietuuden määrä lasketaan siten, että tässä valtiossa palkasta pidätettävä vero vähennetään laskennallisesti kyseisen korvauksen laskentaperustetta määritettäessä, vaikka kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen perusteella sellaisille työntekijöille, jotka eivät asu työkentelyjäsenvaltiossa, maksettuja palkkoja ja vastaavia korvauksia verotetaan ainoastaan siinä jäsenvaltiossa, jossa viimeksi mainitut työntekijät asuvat.

⁽¹⁾ EUVL C 31, 8.2.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(toinen jaosto)

16 päivänä syyskuuta 2004,

asiassa C-404/02 (High Court of Justice (England & Wales), Chancery Divisionin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Nichols plc vastaan Registrar of Trade Marks ⁽¹⁾

(Tavaramerkit — Direktiivi 89/104/ETY — 3 artiklan 1 kohdan b alakohta — Yleisestä sukunimestä muodostuva tavaramerkki — Erottamiskyky — 6 artiklan 1 kohdan a alakohdan vaikutus arviointiin)

(2004/C 273/11)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-404/02, jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 3.9.2002 tekemällään päätöksellä, joka on kirjattu saapuneeksi yhteisöjen tuomioistuimeen 12.11.2002, saadaksean ennakkoratkaisun asiassa Nichols plc vastaan Registrar of Trade Marks, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann (esittelevä tuomari), J.-P. Puissechet, R. Schintgen ja N. Colneric, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. Múgica Arzamendi, on antanut 16.9.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan puitteissa yleisestikin sukunimestä muodostuvan tavaramerkin erottamiskykyyn tai sen puuttumisen arvioinnin on tapahduttava konkreettisesti, kaikkiin tämän direktiivin 2 artiklassa tarkoitettuihin merkkeihin sovellettavien kriteerien mukaisesti, yhtäältä niiden tavaroiden ja palveluiden kannalta, joita varten rekisteröintiä on haettu, ja toisaalta kohderyhmien käsityksen kannalta. Sillä seikalla, että saman direktiivin 6 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla rajoitetaan tavaramerkin rekisteröinnin vaikutuksia, ei ole vaikutusta tähän arviointiin.

⁽¹⁾ EUVL C 7, 11.1.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(toinen jaosto)

14 päivänä syyskuuta 2004,

asiassa C-411/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Itävallan tasavalta ⁽¹⁾

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Virheelinen täytäntöönpano — Direktiivi 98/10/EY — Televiestintä — ”Perustasoa vastaavaa eriteltyä laskutusta” ja ”tarkempaa erittelyä” koskevat käsitteet)

(2004/C 273/12)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-411/02, Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinnään C. Schmidt ja M. Shotter, vastaan Itävallan tasavalta (asiamiehinään: E. Riedl ja T. Kramler), jossa on kyse EY 226 artiklaan perustuvasta jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisestä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 18.11.2002, yhteisöjen tuomioistuimissa (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans, sekä tuomarit C. Gulmann (esittelevä tuomari), J.-O. Puissechot, J. N. Cunha Rodrigues ja N. Colneric, julkisasiamies M. Póiares Maduro, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 14.9.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Itävallan tasavalta ei ole noudattanut avoimen verkon tarjoamisen (ONP) soveltamisesta puhelintoimintaan ja teleyleispalvelusta kilpailuympäristössä 26 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/10/EY 14 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteita, koska se on säätänyt laskutuksesta, jossa on ilmoitettava pelkästään kulutyypin mukaan luetellut määrät mutta joka ei ole riittävän yksityiskohtainen, jotta kuluttaja voisi tarkistaa ja valvoa tehokkaasti puhelinpalvelujen käytöstä aiheutuvia kuluja.
- 2) Itävallan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 7, 11.1.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(ensimmäinen jaosto)

16 päivänä syyskuuta 2004,

asiassa C-28/03 (Symvoulion Epikrateiasin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Epikouriko kefalaiosta vastaan Ypourgos Anaptixis ⁽¹⁾

(Vakuutukset — Ensimmäisen direktiivin 73/239/ETY 15 ja 16 artikla — Ensimmäisen direktiivin 79/267/ETY 17 ja 18 artikla — Vakuutusyrityksen toimiluvan peruuttamista seuraava selvitystilamenettely — Työsuhteesäätävien ja vakuutusäätävien keskinäinen etuoikeusjärjestys)

(2004/C 273/13)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-28/03, jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Symvoulion Epikrateias (Kreikka) on esittänyt 23.10.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 24.1.2003, saadaksesen ennakkoratkaisun asiassa Epikouriko kefalaiosta vastaan Ypourgos Anaptixis, ja jossa väliintulijana on Osompondia Asfalistikon Syllogon Ellados, yhteisöjen tuomioistuimissa (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit A. Rosas, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta ja K. Lenaerts (esittelevä tuomari), julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 16.9.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 24 päivänä heinäkuuta 1973 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 73/239/ETY 15 ja 16 artikla, sellaisena kuin tämä direktiivi on muutettuna muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta, säännöksistä, joilla helpotetaan palvelujen tarjoamisen vapauden tehokasta käyttämistä, sekä direktiivin 73/239/ETY muuttamisesta 22 päivänä kesäkuuta 1988 annetulla toisella neuvoston direktiivillä 88/357/ETY ja muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 73/239/ETY ja 88/357/ETY muuttamisesta (kolmas vahinkovakuutusdirektiivi) 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/49/ETY, sekä henkivakuutuksen ensivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 5 päivänä maaliskuuta 1979 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 79/267/ETY 17 ja 18 artikla, sellaisena kuin tämä direktiivi on muutettuna henkivakuutuksen ensivakuutusliikettä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta, säännöksistä, joilla helpotetaan palvelujen tarjoamisen vapauden tehokasta käyttämistä, sekä

direktiivin 79/267/ETY muuttamisesta 8 päivänä marraskuuta 1990 annetulla toisella neuvoston direktiivillä 90/619/ETY ja henkivakuutuksen ensivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 79/267/ETY ja 90/619/ETY muuttamisesta (kolmas henkivakuutusdirektiivi) 10 päivänä marraskuuta 1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/96/ETY eivät ole esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan vakuutusteknisen vastuuvelan kattavia varoja voidaan vakuutusyrityksen konkurssissa, selvitystilassa tai vastaavassa maksukyvyttömyystilanteessa käyttää työsuuhdesaatavien suorittamiseen ennen vakuutussaatavien suorittamista, kun tässä lainsäädännössä näille viimeksi mainituille myönnetään etuoikeus, joka kohdistuu varoihin, jotka joka tapauksessa käsittävät vakuutusteknisen vastuuvelan kattavien varojen lisäksi muitakin yrityksen varoja ja jotka voidaan ministeriön päätöksellä laajentaa koskemaan kaikki yrityksen valinnassa olevat varat.

(¹) EUVL C 70, 22.3.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(viides jaosto)

9 päivänä syyskuuta 2004,

asiassa C-81/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Itävallan tasavalta (¹)

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — EY 43 ja EY 49 artikla — Terveystieteiden ammattit — Vapaan ammattin harjoittaminen)

(2004/C 273/14)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa C-81/03, jossa on kyse EY 226 artiklaan perustuvasta jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 21.2.2003, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään C. Schmidt ja M. Patakia) vastaan Itävallan tasavalta (asiamiehenään E. Riedl), Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään: C. Schmidt ja M. Patakia) vastaan Itävallan tasavalta (asiamiehenään: E. Riedl), yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann, tuomarit, julkisasiamies: M. Póiares Maduro, kirjaaja: R. Grass, on antanut 9.9.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Itävallan tasavalta ei ole noudattanut EY 43 ja EY 49 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on kieltänyt Bundesgesetz über die Regelung der gehobenen medizinisch-technischen Dienst-nimisen lain 7 a §:n nojalla tiettyjen lääketieteellisten ammattien (lääketieteellisten laboratoriotoimi, tekninen röntgentoimi ja silmä lääkäreiden avustamistoimi) harjoittamisen vapaana ammattina.

2) Itävallan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 101, 26.4.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(toinen jaosto)

14 päivänä syyskuuta 2004,

asiassa C-168/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta (¹)

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivit 89/655/ETY ja 95/63/EY — Virheellinen täytäntöönpano — Ylimääräinen mukauttamisaika)

(2004/C 273/15)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-168/03, jossa on kyse EY 226 artiklaan perustuvasta jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 11.4.2003, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään I. Martínez del Peral) vastaan Espanjan kuningaskunta (asiamiehenään L. Fragua Gadea), yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans, tuomarit J. N. Cunha Rodrigues, J.-P. Puissochet ja R. Schintgen sekä N. Colneric (esittelevä tuomari), julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: R. Grass, on antanut 14.9.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1. Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut työntekijöiden työnsäätämälle työvälineille asetettavista turvallisuutta ja terveyttä koskevista vähimmäisvaatimuksista (toinen direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) 30 päivänä marraskuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/655/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 5.12.1995 annetulla neuvoston direktiivillä 95/63/EY, 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on työntekijöiden käyttämälle työvälineille asetettavista turvallisuutta ja terveyttä koskevista vähimmäisvaatimuksista 18.7.1997 annetun kuningaskunnan asetuksen nro 1215/1997 ainoan siirtymäsäännöksen 1 momentissa säätänyt ylimääräisestä mukauttamisajasta sellaisten työvälineiden osalta, jotka on annettu yrityksen tai laitoksen työntekijöiden käyttöön ennen 27.8.1997.
2. Espanjan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 135, 7.6.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,**(viides jaosto)****16 päivänä syyskuuta 2004,****asiassa C-404/03 (tribunal de grande instance du Mansin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Olivier Dupuy ja Hervé Rouvre ⁽¹⁾****(Vaaralliset aineet tai valmisteet — Lyijyä sisältävät serotiinit — Markkinoille saattamista koskeva kielto — Direktiivit 76/769/EY ja 94/60/EY)**

(2004/C 273/16)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa C-404/03, jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka tribunal de grande instance du Mans (Ranska) on esittänyt 8.9.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 29.9.2003, saadakseen ennakkoratkaisun rikosasiassa, jossa vastaajina ovat Olivier Dupuy ja Hervé Rouvre, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann, sekä tuomarit S. von Bahr ja R. Silva de Lapuerta (esittelevä tuomari), julkisasiamies: F.G. Jacobs, kirjaaja: R. Grass, on antanut 16.9.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen rajoittamista koskevilla yhteisön oikeuden säännöksillä ja muun muassa tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä heinäkuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/769/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 20.12.1994 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 94/60/EY, kielletään lisääntymiselle vaaralliseksi luokiteltuja lyijy-yhdisteitä sisältävien serotiinien markkinoille saattaminen suurelle yleisölle tapahtuvaa myyntiä varten.

⁽¹⁾ EUVL C 275, 15.11.2003.**YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,****(neljäs jaosto)****16 päivänä syyskuuta 2004,****asiassa C-423/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Suomen tasavalta ⁽¹⁾****(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Täytäntöönpanon laiminlyönti — Direktiivi 2001/18/EY)**

(2004/C 273/17)

(Oikeudenkäyntikieli: suomi)

Asiassa C-423/03, jossa on kyse 3.10.2003 nostetusta EY 226 artiklaan perustuvasta jäsenyysoikeuksien noudattamatta

jättämistä koskevasta kanteesta, Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinnään U. Wölker ja M. Huttunen, vastaan Suomen tasavalta, asiamiehinnään T. Pynnä, yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. N. Cunha Rodrigues sekä tuomarit K. Lenaerts ja K. Schiemann (esittelevä tuomari), julkisasiamies: M. Póiares Maduro, kirjaaja: R. Grass, on antanut 16.9.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Suomen tasavalta ei ole noudattanut geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/EY kumoamisesta 12 päivänä maaliskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä säädettyssä määrääjässä.

2) Suomen tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 275, 15.11.2003.**YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS,****(kuudes jaosto)****9 päivänä heinäkuuta 2004,****asiassa C-116/03 P, Augusto Fichtner vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾****(Muutoksenhaku — Henkilöstö — Kurinpitoseuraamus — Viraltapano, jossa eläkeoikeudet säilyvät — Ulkopuolisen toiminnan harjoittaminen ilman ennakkoon myönnettyä lupaa)**

(2004/C 273/18)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-116/03 P, Augusto Fichtner, Euroopan yhteisöjen komission entinen virkamies, kotipaikka Besozzo (Italia), (edustajinaan asianajajat F. Colussi ja M. Tamburini), jossa on kyse valituksesta, joka koskee Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-75/00, Fichtner vastaan komissio, 16.1.2003 antamaa tuomiota (Kok. H 2003, s. II-51) ja jossa vaaditaan tämän tuomion kumoamista, vastapuolena: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnään J. Currall, avustajanaan A. Dal Ferro), yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissochet sekä tuomarit F. Macken (esittelevä tuomari), ja A. Borg Barthet, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: R. Grass, on 9.7.2004 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

1) Valitus hylätään.

2) *Fichtner* veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 146, 21.6.2003.

Tribunale di Larino — Sezione distaccata di Termoli — 8.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö Massimiliano Placanicaa vastaan vireillä olevassa rikosasiassa

(Asia C-338/04)

(2004/C 273/19)

Tribunale di Larino — Sezione distaccata di Termoli on pyytänyt 8.7.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 6.8.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua Massimiliano Placanicaa vastaan vireillä olevassa rikosasiassa seuraavaan kysymykseen:

Yhteisöjen tuomioistuinta pyydetään arvioimaan lain 401/89 4 §:n 4 a momentin yhteensoveltuvuutta sijoittautumisvapautta koskevien EY 43 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen ja rajat ylittävien palvelujen tarjoamisen vapautta koskevan EY 49 artiklan kanssa, myös ottaen huomioon Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön (erityisesti asiassa *Gabelli* annettu tuomio) ja *Suprema Corte di Cassazione* (Sezioni Unite) antamien ratkaisujen välisen tulkintaa koskevan ristiriidan; erityisesti pyydetään selvittämään, voidaanko Italiassa soveltaa syytteessä mainittua rikosoikeudellista lainsäädäntöä, johon on vedottu Massimiliano Placanicaa vastaan.

Bundesfinanzhofin 26.5.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa *Centro Equestro da Leziria Grande LDA* vastaan Bundesamt für Finanzen

(Asia C-345/04)

(2004/C 273/20)

Bundesfinanzhof on pyytänyt 26.5.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 12.8.2004,

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa *Centro Equestro da Leziria Grande LDA* vastaan Bundesamt für Finanzen seuraavaan kysymykseen:

Onko EY:n perustamissopimuksen 59 artiklan vastaista, että Saksassa rajoitetusti verovelvollinen, joka on toisen jäsenvaltion kansalainen, voi saada Saksassa saamistaan tuloista lähdeverona perityistä veroista palautuksen vain, kun näiden tulojen kanssa suorassa taloudellisessa yhteydessä olevat elinkeinokulut ylittävät puolet näiden tulojen määrästä?

Finanzgericht Kölnin 15.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa *REWE Zentralfinanz e.G. ITS Reisen GmbH:n oikeuksien haltijana* vastaan Finanzamt Köln-Mitte

(Asia C-347/04)

(2004/C 273/21)

Finanzgericht Köln on pyytänyt 15.7.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 13.8.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa *REWE Zentralfinanz e.G. ITS Reisen GmbH:n oikeuksien haltijana* vastaan Finanzamt Köln-Mitte seuraavaan kysymykseen:

— Onko EY:n perustamissopimuksen 52 artiklaa (josta on tullut EY 43 artikla) luettuna yhdessä 58 artiklan (josta on tullut 48 artikla) ja 67—73 artiklan, 73 b artiklan ja sitä seuraavien artiklojen (joista on tullut EY 56 artikla ja sitä seuraavat artiklat) kanssa tulkittava siten, että niiden kanssa on ristiriidassa nyt käsiteltävässä asiassa riidanalaisen *EStG:n* 2 a §:n 1 momentin 3 a kohdan 2 kohdan kaltainen sääntö, jossa rajoitetaan välitöntä oikeutta vähentää verotuksessa tappiot, jotka ovat aiheutuneet toisissa jäsenvaltiossa sijaitsevilla tytäryhtiöissä olevien osuuksien arvon poistoista, silloin, kun nämä harjoittavat kansallisessa säännöksessä tarkoitettuja passiivisia toimintoja ja tai/kun tytäryhtiöt harjoittavat kansallisessa säännöksessä tarkoitettuja aktiivisia toimintoja vain omien tyttärentytäryhtiöidensä välityksellä, kun puolestaan kotimaisissa tytäryhtiöissä olevien osuuksien arvot ovat poistokelpoisia ilman näitä rajoituksia?

**Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)
17.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkai-
supyyntö asiassa Boehringer Ingelheim KG ja muut vastaan
Swingward Limited ja muut**

(Asia C-348/04)

(2004/C 273/22)

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) on pyytänyt 17.6.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 12.8.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Boehringer Ingelheim KG ja muut vastaan Swingward Limited ja muut seuraaviin kysymyksiin:

Uudelleen pakatut tuotteet

1. Kun rinnakkaistuoja pitää tietyssä jäsenvaltiossa kaupan farmaseuttista tuotetta, joka on tuotu maahan toisesta jäsenvaltiosta, sen alkuperäisessä sisemmässä pakkauksessa, mutta jossa on uusi ulompi pahvipakkaus, jonka teksti on tuontijäsenvaltion kielellä (uudelleen pakattu tuote):

a) Onko maahantuojan osoitettava, että uusi pakkaus noudattaa kutakin yhdistetyissä asioissa C-427/93, C-429/93 ja C-436/93, Bristol-Myers Squibb vastaan Paranova vahvistettua edellytystä, vai onko tavaramerkin haltijan osoitettava, että näitä edellytyksiä ei ole noudatettu, vai vaihtelee todistustaakka edellytyksestä riippuen, ja jos näin on, niin miten se vaihtelee?

b) Sovelletaanko asiassa Bristol-Myers Squibb vastaan Paranova vahvistettua ensimmäistä edellytystä, siten kuin sitä tulkittiin asiassa C-379/97, Upjohn vastaan Paranova ja asiassa C-143/00, Boehringer vastaan Swingward, jonka mukaan on osoitettava, että tuotteen uudelleen pakkaaminen on tarpeen sen varmistamiseksi, että todellista markkinoille pääsyä ei estetä, ainoastaan uudelleen pakkaamista koskevaan tosiseikkaan (kuten EFTA:n tuomioistuin katsoi asiassa E-3/02, Paranova Inc vastaan Merck Co Inc), vai sovelletaanko sitä myös rinnakkaistuojan suorittaman uudelleen pakkaamisen nimenomaiseen tapaan ja tyyliin, ja jos näin on, niin miten sitä sovelletaan?

c) Rikotaanko asiassa Bristol-Myers Squibb vastaan Paranova vahvistettua neljättä edellytystä eli sitä, että uudelleen pakatun tuotteen ulkoasu ei ole sellainen, että se saattaa vahingoittaa tavaramerkin tai sen haltijan mainetta, ainoastaan siinä tapauksessa, että pakkaus on viallinen, huonolaatuinen tai epäsiisti, vai koskeeko se kaikkea, mikä vahingoittaa tavaramerkin mainetta?

d) Jos 1 kohdan c alakohdassa esitettyyn kysymykseen vastataan, että neljättä edellytystä rikotaan kaikella, mikä vahingoittaa tavaramerkin mainetta, ja jos joko (i) tavaramerkkiä ei liitetä uuteen ulompaan pahvipakkaukseen (de-branding) tai (ii) rinnakkaistuoja käyttää uudessa ulommassa pahvipakkauksessa joko omaa tunnustaan, tyyliään (house-style) tai ulkoasuun (get-up) tai tietyissä erilaissa tuotteissa käytettävää ulkoasua (co-branding),

onko katsottava, että laatikkomallin tämäntyyppiset muodot vahingoittavat tavaramerkin mainetta, vai onko tämä tosiseikkoja koskeva kysymys, jonka tutkiminen on kansallisen tuomioistuimen tehtävä?

e) Jos 1 kohdan d alakohdassa esitettyyn kysymykseen vastataan, että kyseessä on tosiseikkoja koskeva kysymys, kenellä on todistustaakka tämän osalta?

Tuotteet, joihin on lisätty tarra

2. Kun rinnakkaistuoja pitää tietyssä jäsenvaltiossa kaupan farmaseuttista tuotetta, joka on tuotu maahan toisesta jäsenvaltiosta, sen alkuperäisessä sisemmässä ja ulommassa pakkauksessa, johon rinnakkaistuoja on lisännyt ylimääräisen ulkoisen etiketin tuontijäsenvaltion kielellä (tuote, johon on lisätty tarra):

a) Sovelletaanko asiassa Bristol-Myers Squibb vastaan Paranova vahvistettuja viittä edellytystä lainkaan?

b) Jos 2 kohdan a alakohdassa esitettyyn kysymykseen vastataan myöntävästi, onko maahantuojan osoitettava, että pakkaus, johon on lisätty tarra, noudattaa kutakin asiassa Bristol-Myers Squibb vastaan Paranova vahvistettua edellytystä, vai onko tavaramerkin haltijan osoitettava, että näitä edellytyksiä ei ole noudatettu, vai vaihtelee todistustaakka edellytyksestä riippuen?

c) Jos 2 kohdan a alakohdassa esitettyyn kysymykseen vastataan myöntävästi, sovelletaanko asiassa Bristol-Myers Squibb vastaan Paranova vahvistettua ensimmäistä edellytystä, siten kuin sitä tulkittiin asiassa Upjohn vastaan Paranova ja asiassa Boehringer vastaan Swingward, jonka mukaan on osoitettava, että tuotteen uudelleen pakkaaminen on tarpeen sen varmistamiseksi, että todellista markkinoille pääsyä ei estetä, ainoastaan tarran lisäämistä koskevaan tosiseikkaan, vai sovelletaanko sitä myös rinnakkaistuojan suorittaman tarran lisäämisen nimenomaiseen tapaan ja tyyliin?

d) Jos 2 kohdan a alakohdassa esitettyyn kysymykseen vastataan myöntävästi, rikotaanko asiassa Bristol-Myers Squibb vastaan Paranova vahvistettua neljättä edellytystä eli sitä, että uudelleen pakatun tuotteen ulkoasu ei ole sellainen, että se saattaa vahingoittaa tavaramerkin tai sen haltijan mainetta, ainoastaan siinä tapauksessa, että pakkaus on viallinen, huonolaatuinen tai epäsiisti, vai koskeeko se kaikkea, mikä vahingoittaa tavaramerkin mainetta?

e) Jos 2 kohdan a alakohdassa esitettyyn kysymykseen vastataan myöntävästi ja 2 kohdan d alakohdassa esitettyyn kysymykseen vastataan, että neljättä edellytystä rikotaan kaikella, mikä vahingoittaa tavaramerkin mainetta, vahingoitetaanko tavaramerkin mainetta tässä tarkoituksessa, jos joko (i) ylimääräinen etiketti asetetaan siten, että se peittää kokonaan tai osittain yhden tavaramerkin haltijan tavaramerkeistä, tai (ii) ylimääräisessä etiketissä ei mainita, että kyseessä oleva tavaramerkki on sen haltijan tavaramerkki, tai (iii) rinnakkaistuojan nimi esitetään isoin kirjaimin?

Ilmoitus

3. Kun rinnakkaistuoja ei ole ilmoittanut uudelleen pakatusta tuotteesta asiassa Bristol-Myers Squibb vastaan Paranova vahvistetun viidennen edellytyksen mukaisesti ja kun se on näin ollen loukannut tavaramerkin haltijan tavaramerkkiä tai -merkkejä yksinomaan tästä syystä:
- Onko kukin tätä seuraava kyseisen tuotteen maahan-tuonti tavaramerkin loukkaus, vai loukkaako maahan-tuoja tavaramerkkiä ainoastaan siihen saakka, kunnes tavaramerkin haltija on tietoinen tuotteesta ja sovellet-tava ilmoitusaika on päättynyt?
 - Onko tavaramerkin haltijalla oikeus vaatia rahallista korvausta (eli vahingonkorvausta tavaramerkin louk-kauksesta tai kaiken loukkauksella saadun voiton luovut-tamista) maahantuojan loukkauksen vuoksi samalla perusteella kuin siinä tapauksessa, että tavarat olisivat olleet väärennettyjä?
 - Onko rahallista korvausta tavaramerkin haltijalle tällaisen loukkauksen vuoksi myönnettäessä sovellettava suhteellisuusperiaatetta?
 - Jos suhteellisuusperiaatetta ei sovelleta, millä perusteella tällaista korvausta on arvioitava ottaen huomioon, että tavaramerkin haltija saattoi kyseessä olevat tuotteet markkinoille ETA:lla tai suostui tähän?

Rechtbank van Koophandel te Brusselin 29.7.2004 teke-mälläään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Lidl Belgium GmbH & Co KG vastaan NV Etablisse-menten Franz Colruyt

(Asia C-356/04)

(2004/C 273/23)

Rechtbank van Koophandel te Brussel on pyytänyt 29.7.2004 tekemälläään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomiois-tuimeen 18.8.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Lidl Belgium GmbH & Co KG vastaan NV Etablissements Franz Colruyt seuraaviin kysymyksiin:

- Onko direktiivin 84/450/ETY⁽¹⁾ 3 a artiklan 1 kohdan a alakohtaa (joka on lisätty harhaanjohtavaa mainontaa koskevan direktiivin 84/450/ETY muuttamisesta sisällyttä-mällä siihen vertaileva mainonta 6 päivänä lokakuuta 1997 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/55/EY⁽²⁾) tulkittava siten, että sellainen mainostajien yleisen hintatason vertailu niiden kilpailijoiden kanssa, jossa ekstrapolointi toteutetaan vertaamalla tietyn tuoteotoksen hintoja, on lainvastainen sillä perusteella, että siinä annetaan joka tapauksessa vaikutelma siitä, että mainostaja on edulli-semmpi koko tuotevalikoimansa osalta, vaikka valittu vertailu koskee ainoastaan tuotteiden rajallista otosta, ellei kyseisen mainonnan perusteella ole mahdollista todeta, mitä ja kuinka useita mainostajan ja vertailussa mainittujen kilpaili-

joiden tuotteita verrataan keskenään ja miten mainonnassa mainitut kilpailijat sijoittuvat vertailussa ja mitkä näin ollen ovat niiden hinnat suhteessa mainostajan ja muiden vertai-lussa mainittujen muiden kilpailijoiden hintoihin?

- Onko direktiivin 84/450/ETY 3 a artiklan 1 kohdan b alakohtaa (joka on lisätty harhaanjohtavaa mainontaa koskevan direktiivin 84/450/ETY muuttamisesta sisällyttä-mällä siihen vertaileva mainonta 6 päivänä lokakuuta 1997 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/55/EY) tulkittava siten, että vertaileva mainonta on sallittua ainoastaan silloin, kun vertailu koskee tavaroita ja palveluja, jotka erikseen tarkasteltuina on tarkoitettu täyttämään samoja tarpeita tai päämääriä, erotuksena tuotevalikoi-mista, vaikka kyseiset tuotevalikoimat kokonaisuuksina tarkastellen on tarkoitettu täyttämään samoja tarpeita tai päämääriä, vaikka tuotevalikoiden yksittäisten osien osalta asia ei välttämättä olisikaan näin?
- Onko direktiivin 84/450/ETY 3 a artiklan 1 kohdan b alakohtaa (joka on lisätty harhaanjohtavaa mainontaa koskevan direktiivin 84/450/ETY muuttamisesta sisällyttä-mällä siihen vertaileva mainonta 6 päivänä lokakuuta 1997 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/55/EY) tulkittava siten, että vertaileva mainonta, joka sisältää tuotteiden hintavertailun ja jossa ilmoitetaan kilpaili-joiden yleinen hintataso, on objektiivista ainoastaan silloin, kun siinä luetellaan mainostajien ja kaikkien vertailussa mukana olevien kilpailijoiden tuotteet ja hinnat ja kun sen perusteella on mahdollista todeta mainostajan ja sen kilpaili-joiden noudattamat hinnat, missä tapauksessa kaikki vertai-luun sisältyvät tuotteet olisi nimenomaisesti mainittava kunkin toimittajan osalta erikseen?
- Onko direktiivin 84/450/ETY 3 a artiklan 1 kohdan c alakohtaa (joka on lisätty harhaanjohtavaa mainontaa koskevan direktiivin 84/450/ETY muuttamisesta sisällyttä-mällä siihen vertaileva mainonta 6 päivänä lokakuuta 1997 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/55/EY) tulkittava siten, että vertailevassa mainonnassa mainittu piirre täyttää kyseisessä artiklassa säädetyn edelly-tyksen siitä, että piirteen on oltava todennettavissa, ainoastaan silloin, kun ne, joihin mainonta kohdistuu, voivat asianmukaisesti todentaa esitetyn piirteen, vai riittääkö se, että mainitun piirteen voivat todentaa sellaiset kolmannet osapuolet, joihin kyseinen mainonta ei kohdistu?
- Onko direktiivin 84/450/ETY 3 a artiklan 1 kohdan c alakohtaa (joka on lisätty harhaanjohtavaa mainontaa koskevan direktiivin 84/450/ETY muuttamisesta sisällyttä-mällä siihen vertaileva mainonta 6 päivänä lokakuuta 1997 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/55/EY) tulkittava siten, että tuotteiden hinta ja kilpaili-joiden yleinen hintataso ovat sellaisenaan todennettavissa oleva piirre?

⁽¹⁾ EYVL L 250, 19.9.1984, s. 17—20.

⁽²⁾ EYVL L 290, 23.10.1997, s. 18—23.

Tribunale Vicenzan, Sezione Distaccata di Schion 2.8.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Caseificio Valdagnese vastaan Regione Veneto

(Asia C-358/04)

(2004/C 273/24)

Tribunale Vicenza, Sezione Distaccata di Schio, on pyytänyt 2.8.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 17.8.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta ennakkoratkaisua asiassa Caseificio Valdagnese vastaan Regione Veneto, seuraavaan kysymykseen:

”Onko 28.12.1992 annetun asetuksen (ETY) N:o 3950/92 (1) 2 artiklan 2 kohtaa, sellaisena kuin sitä on tulkittu asiassa C-288/97, *Altopiano di Asiago v. Regione Veneto*, 29.4.1999 annetussa yhteisöjen tuomioistuimen tuomiossa, pidettävä yhteensopivana sellaisten kansallisten lakien ja hallintokäytäntöjen kanssa, joissa tilan siirronsaajalle asetetaan velvollisuus sanktioiden uhalla pidättää maksuvelvollisille tuottajille maidon hinnasta maksetun lisämaksun perusteella ja onko näin asetuksen N:o 3590/92, sellaisena kuin yhteisöjen tuomioistuin on sitä asiassa C-288/97 antamassaan tuomiossa tulkinnut, ja lain nro 468/92 5 ja 11 § välillä ristiriita, ja onko silloin, jos siirronsaaja on jättänyt käyttämättä mahdollisuuttaan tehdä pidätys lisämaksuvelvollisuuden perusteella tuottajille maksettavasta summasta, jäsenvaltiolla mahdollisuus velvoittaa siirronsaaja tähän tarvittaessa sanktioiden uhalla?”

(1) Maito- ja maitotuotealan lisämaksusta 28 päivänä joulukuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3950/92 (EYVL L 405, 31.12.1992, s. 1).

Symvoulion tis Epikrateiasin 29.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa MICHANIKI A.E. vastaan Ipourgos Politismou, jota tukee J. & P. ABAX — ARCHITECH A. T. E. — GETEM A.E. -niminen yhteisyritys

(Asia C-362/04)

(2004/C 273/25)

Symvoulion tis Epikrateias (Kreikan ylin hallintotuomioistuin) on pyytänyt 29.7.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 20.8.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta ennakkoratkaisua asiassa MICHANIKI A.E. vastaan Ipourgos Politismou (kulttuuriministeri), jota tukee J. & P. ABAX — ARCHITECH A. T. E. — GETEM A.E. -niminen yhteisyritys, seuraaviin kysymyksiin:

1) Onko julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/37/ETY (1) 30 artiklan 4 kohtaa tulkittava siten, että hankintaviranomaisella on tämän välipäätöksen perusteluissa kuvatuun kaltaiseen sopimuksentekojärjestelmään perustuvassa tarjouskilpailumenettelyssä (järjestelmä, jossa tarjoukset esitetään ilman perusteluita ilmoittamalla yksittäiset alennusprosentit hintaryhmittäin ja jossa yksittäisten alennusprosenttien sääntöjen mukaisuus tarkistetaan) velvollisuus muotoilla tietyllä tavalla toimenpide, jolla se kehottaa tarjoajaa toimittamaan tämän antamaa sellaista tarjousta koskevia selityksiä, jota on pidetty poikkeuksellisen edullisena tähän liittyvän, sellaisen matemaattisen menetelmän perusteella määritetyn kynnysarvon nojalla, jolla on samat ominaispiirteet kuin tämän välipäätöksen perusteluista ilmenevällä matemaattisella menetelmällä?

2) Jos edellä esitettyyn kysymykseen vastataan myöntävästi, riittääkö direktiivin 93/37/ETY edellä mainitun säännöksen mukaan se, että kyseisessä toimenpiteessä mainitaan se tarjoajan yhden tai useamman hintaryhmän osalta tarjoama yksittäinen alennusprosentti, jota hankintaviranomainen pitää ongelmallisena, vai onko hankintaviranomaisella velvollisuus lisäksi esittää ne syyt, joiden vuoksi se katsoo kyseisen alennuksen olevan ongelmallinen, esittäen ja perustellen omat arviointinsa suhteessa kyseisen urakan toteuttamisen rajakustannuksiin?

(1) EYVL L 199, 9.8.1993, s. 54.

Verwaltungsgerichtshofin/Itävalta 12.8.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1) Transalpine Ölleitung in Österreich GmbH, 2) Planai-Hochwurzen-Bahnen GmbH, 3) Gerlitz-Kanzelbahn-Touristik Gesellschaft m.b.H & CO KG vastaan 1) Finanzamt Innsbruck 2) Finanzamt Liezen 3) Finanzamt Villach

(Asia C-368/04)

(2004/C 273/26)

Verwaltungsgerichtshofin/Itävalta on pyytänyt 12.8.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 24.8.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta ennakkoratkaisua asiassa 1) Transalpine Ölleitung in Österreich GmbH, 2) Planai-Hochwurzen-Bahnen GmbH, 3) Gerlitz-Kanzelbahn-Touristik Gesellschaft m.b.H & CO KG vastaan 1) Finanzlandesdirektion für Tirolin 2) Finanzlandesdirektion für Steiermarkin 3) Finanzdirektion für Kärntenin, seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko EY 88 artiklan 3 kohdan mukainen täytäntöönpanokiello esteenä myös silloin sellaisen kansallisen laissa olevan säännöksen soveltamiselle, jossa energiaveron palautuksen ulkopuolelle jätetään yritykset, joiden pääasiallinen toiminta todistettavasti ei koostu aineellisten hyödykkeiden valmistuksesta ja joka on sen takia luokiteltava EY 87 artiklassa tarkoitetuksi tueksi, mutta jota ei ollut ilmoitettu komissiolle ennen kuin säännös tuli voimaan jäsenvaltiossa, jos komissio on todennut EY 87 artiklan 3 kohdan mukaisesti, että toimenpide soveltuu yhteismarkkinoille menneisyydessä olleen ajanjakson osalta ja korvaushakemus koskee tältä ajanjaksolta maksettavaa veroa?
2. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

Vaatiiko täytäntöönpanokiello sellaisessa tapauksessa, että vero on palautettava myös niissä tapauksissa, joissa palveluita tarjoavien yritysten hakemukset jätettiin komission päätöksen tekopäivän jälkeen tätä ajankohtaa edeltävien veron määrätymisajanjaksojen osalta?

London Tribunal Centren VAT and Duties Tribunalsin 24.8.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Hutchison 3G UK Limited, mmO₂ Plc, Orange 3 G Limited, T-Mobile (UK) Limited, Vodafone Group Services Limited vastaan The Commissioners of Customs and Excise

(Asia C-369/04)

(2004/C 273/27)

London Tribunal Centren VAT and Duties Tribunals on pyytänyt 24.8.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 26.8.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Hutchison 3G UK Limited, mmO₂ Plc, Orange 3 G Limited, T-Mobile (UK) Limited, Vodafone Group Services Limited vastaan The Commissioners of Customs and Excise seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko kiistattomassa tosiseikastossa esitetystä tilanteesta kuudennen direktiivin 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa⁽¹⁾ tarkoitettua käsitettä ”taloudellinen toiminta” tulkittava siten, että siihen sisältyy se, että Secretary of State myöntää lupia järjestämällä huutokaupan oikeuksista käyttäen televiestintälaitteita elektromagneettisten taajuuksien määrätymisissä osissa (jäljempänä toiminta), ja millä seikoilla on merkitystä tämän kysymyksen kannalta?

2. Millä seikoilla on kiistattomassa tosiseikastossa esitetystä tilanteesta merkitystä arvioitaessa sitä, toimiko Secretary of State toimintaa harjoittaessaan kuudennen direktiivin 4 artiklan 5 kohdassa tarkoitettulla tavalla ”viranomaisen ominaisuudessa”?
3. Voiko toiminta kiistattomassa tosiseikastossa esitetystä tilanteesta olla (i) osittain taloudellista toimintaa ja osittain muuta toimintaa ja/tai (ii) osittain toimintaa, jota harjoittaa julkisoikeudellinen yhteisö viranomaisen ominaisuudessa, ja osittain muuta toimintaa, jolloin toiminta olisi kuudennen direktiivin nojalla osittain ALV:n alaista ja osittain ei?
4. Kuinka todennäköistä ja ajallisesti kuinka lähellä ajankohtaa, jona toimintaa on harjoitettu, kuudennen direktiivin 4 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua ”huomatavan kilpailun vääristymisen” on oltava, jotta kyseistä toimintaa harjoittavaa henkilöä voidaan pitää kyseisessä alakohdassa edellytetyllä tavalla verovelvollisena kyseisestä toiminnasta? Millä tavoin verotuksen neutraalisuuden periaate mahdollisesti vaikuttaa tähän kysymykseen?

5. Käsittääkö kuudennen direktiivin liitteessä D mainittu sana ”televiestintä” (johon viitataan kuudennen direktiivin 4 artiklan 5 kohdan kolmannessa alakohdassa) sen, että Secretary of State myöntää luvat järjestämällä huutokaupan oikeuksista käyttäen televiestintälaitteita elektromagneettisten taajuuksien määrätymisissä osissa kiistattomassa tosiseikastossa esitetystä tilanteesta?

6. Mikäli (i) jäsenvaltio päättää panna täytäntöön kuudennen direktiivin 4 artiklan 1 ja 5 kohdan lainsäädännöllä, jolla annetaan hallituksen elimelle (kuten tässä tapauksessa Yhdistyneen kuningaskunnan valtiovarainministeriölle) valtuudet antaa ohjeita, joissa täsmennetään, mitä hallituksen elinten luovuttamia tavaroita tai suorittamia palveluja on kohdeltava veronalaisina luovutuksina ja (ii) kyseinen hallituksen elin antaa tai pyrkii antamaan kyseisten valtuuksien perusteella ohjeita, joissa täsmennetään, että tietyt luovutukset ovat veronalaisia: onko asiassa C-106/89, Marleasing, 13.11.1990 annetun tuomion (Kok. 1990, s. I-4135, Kok. Ep. X, s. 599) 8 kohdassa vahvistetulla periaatteella merkitystä kansallista lainsäädäntöä ja kyseisiä direktiivejä tulkittaessa (ja mikäli on, mikä merkitys)?

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste 17 päivänä toukokuuta 1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY (EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1).

Euroopan yhteisöjen komission.30.8.2004 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-371/04)

(2004/C 273/28)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 22.11.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Italian tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Gérard Rozet ja Antonio Aresu.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin:

- toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut EY 10 ja EY 39 artiklan sekä työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612 (¹), koska Italiassa ei oteta huomioon sellaisen yhteisön työntekijän jossakin toisessa jäsenvaltiossa hankkimaa työkokemusta ja hänelle kertynyttä virkaikää, joka on Italian julkishallinnon palveluksessa.
- velvoittaa Saksan liittotasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissiolle on tehty kanteluja, joiden mukaan Italian toimivaltaiset viranomaiset ovat kieltäytyneet ottamasta huomioon kantelujen tekijöiden jossakin toisessa jäsenvaltiossa hankkiman työkokemuksen ja heille kertyneen virkaiän näiden henkilöiden ammatillista pätevyyttä määriteltäessä.

Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön perusteella komissio katsoo, että EY 39 artiklassa ja yhteisön asetuksen N:o 1612/68 7 artiklan 1 kohdassa vahvistetun yhteisöjen työntekijöiden yhdenvertaista kohtelua koskevaa periaatetta on tulkittava siten, että Italian viranomaisten on otettava huomioon sellaiset rinnastettavissa olevat aikaisemmat työskentelykaudet, joiden ajan yhteisön työntekijät ovat työskennelleet jonkin toisen jäsenvaltion julkishallinnon palveluksessa, silloin kun määrittellään asianomaisen henkilön ammatillista pätevyyttä, aivan kuin tällainen kokemus olisi hankittu Italiassa.

Komissio katsoo siis, että Italian tasavalta on laiminlyönyt sille EY 39 artiklan ja asetuksen N:o 1612/68 7 artiklan 1 kohdan mukaiset velvoitteensa.

Komissio väittää myös, että Italian viranomaiset ovat laiminlyöneet velvollisuutensa vastata tiedonsaantipyyntöihin ja vaikeutaneet näin komissiolle perustamissopimuksen mukaan kuuluvien tehtävien suorittamista EY 10 artiklassa vahvistetun yhteisövelvoitteensa vastaisesti.

(¹) EYVL L 257, 19.10.1968, s. 2.

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) 12.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa The Queen, Yvonne Wattsin hakemuksesta vastaan Bedford Primary Care Trust ja Secretary of State for Health

(Asia C-372/04)

(2004/C 273/29)

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) on pyytänyt 12.7.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 27.8.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa THE QUEEN, Yvonne Wattsin hakemuksesta vastaan Bedford Primary Care Trust ja Secretary of State for Health seuraaviin kysymyksiin:

Kysymys 1

Kun otetaan huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan julkisen terveydenhoitojärjestelmän (jäljempänä NHS) luonne ja kansalliseen oikeuteen perustuva asema, onko EY 49 artiklaa asiassa Geraets Smits, asiassa Müller-Fauré ja asiassa Inizan annettujen tuomioiden valossa tarkasteltuna tulkittava niin, että EU:n oikeussääntöjen mukaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa vakinaisesti asuvilla henkilöillä on periaatteessa oikeus saada sairaalahoitoa muissa jäsenvaltioissa NHS:n kustannuksella?

EY 49 artiklan oikeasta tulkinnasta kysytään erityisesti seuraavaa:

- a) Onko NHS:n kaltaisten valtion rahoittamien valtakunnallisten terveydenhoitojärjestelmien ja Alankomaiden ZFW-järjestelmän kaltaisten vakuutuslajien välillä mitään eroa, etenkin kun otetaan huomioon, että NHS:llä ei ole rahastoa, josta olisi suoritettava maksuja?
- b) Onko NHS:llä velvollisuus sallia hoito toisessa jäsenvaltiossa ja maksaa siitä, vaikka sen ei tarvitse sallia eikä maksaa yksityisen hoitopalvelujen tarjoajan Yhdistyneessä kuningaskunnassa antamaa hoitoa?
- c) Onko tältä osin merkitystä sillä, että potilas hakeutuu hoitoon kyseisestä NHS:n laitoksesta riippumattomasti, sen lupaa ennalta kysymättä tai sille ennalta ilmoittamatta?

Kysymys 2

Vaikuttaako kysymykseen 1 annettavaan vastaukseen se, pidetäänkö NHS:n itsensä tarjoamaa sairaalahoitoa EY 49 artiklassa tarkoitettuna palvelujen tarjoamisena?

Jos vaikuttaa, onko EY 48, EY 49 ja EY 50 artiklaa tulkittava periaatteessa niin, että edellä esitetystä asian tosiseikkojen esittelystä kuvatussa tilanteessa

- 1) sairaalahoidon antaminen NHS:n laitoksissa on EY 49 artiklan soveltamisalaan kuuluvaa palvelujen tarjoamista;
- 2) NHS:n piirissä sairaalahoidon saava potilas käyttää jo sinänsä EY 49 artiklaan perustuvaa vapautta vastaanottaen palveluja; ja
- 3) sairaalahoidon antavat NHS:n laitokset ovat EY 48 ja EY 50 artiklassa tarkoitettuja palvelun tarjoajia?

Kysymys 3

Mikäli EY 49 artiklaa sovelletaan NHS:ään, voivatko NHS tai Secretary of State evätessään ennakkoluvan sairaalahoidon saantiin toisessa jäsenvaltiossa käyttää objektiivisena perusteena

- a) sitä, että ennakkoluvan antaminen häiritsisi vakavasti NHS:n järjestelmää, jossa hoitopalvelut priorisoidaan jonotuslistojen avulla;
- b) sitä, että ennakkoluvan saaneet vähemmän kiireellisessä hoidon tarpeessa olevat potilaat pääsisivät jonossa kiireellisemmän hoidon tarpeessa olevien potilaiden edelle;
- c) sitä, että ennakkoluvan antaminen aiheuttaisi sen, että varoja kulutettaisiin jonkin vähemmän kiireellisen hoidon maksamiseen potilaille, jotka ovat halukkaita matkustamaan hoitoon ulkomaille, mikä koituisi niiden potilaiden vahingoksi, jotka eivät halua tai eivät pysty matkustamaan ulkomaille, tai millä lisättäisiin NHS:n laitosten kustannuksia;
- d) sitä, että ennakkoluvan antaminen voi edellyttää sitä, että Yhdistyneen kuningaskunnan on myönnettävä lisävaroja NHS:n talousarvioon tai rajoitettava NHS:n tarjoamaa hoitopalvelujen valikoimaa;
- e) suhteellisia hoitokustannuksia ja hoidosta aiheutuneita satunnaiskustannuksia toisessa jäsenvaltiossa?

Kysymys 4

Kun on arvioitava, onko hoitoa saatavilla EY 49 artiklan soveltamisen kannalta ajoissa, miltä osin on tarpeellista tai sallittua ottaa huomioon erityisesti seuraavat seikat:

- a) odotusajat;
- b) hoidon kliininen priorisointi kyseisessä NHS:n laitoksessa;
- c) sairaalan hoitopalvelujen hallinnointi prioriteettien mukaisesti niin, että rajallisilla varoilla päästään parhaaseen mahdolliseen lopputulokseen;
- d) se, että NHS:n piirissä hoitoa annetaan ilmaiseksi paikan päällä;
- e) potilaan terveydentila sekä sen sairauden kehitys ja ennuste, johon potilas hakee hoitoa?

Kysymys 5

Asetuksen N:o 1408/71 22 artiklan 1 kohdan c alakohdan (¹) ja erityisesti määritelmän ”siinä ajassa kuin on tavallisesti välttämätöntä kyseisen hoidon saamiseksi” oikeasta tulkinnasta kysytään seuraavaa:

- a) Sovelletaanko tässä yhteydessä samoja arviointiperusteita kuin ratkaistaessa kysymystä siitä, onko hoitoa saatavilla ajoissa EY 49 artiklan soveltamisen kannalta?
- b) Jos ei, missä määrin arvioinnissa on tarpeellista tai sallittua ottaa huomioon edellä kysymyksessä 4 mainitut seikat?

Kysymys 6

Jos jäsenvaltio on yhteisön oikeuden nojalla velvollinen rahoittamaan alueellaan vakinaisesti asuvien henkilöiden sairaalahoidon toisissa jäsenvaltioissa, onko hoidosta aiheutuneet kustannukset laskettava asetuksen N:o 1408/71 22 artiklan perusteella sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jossa hoito annetaan, vai EY 49 artiklan perusteella asuinvaltion lainsäädännön mukaan?

Kummankin vaihtoehdon osalta kysytään vielä seuraavaa:

- a) Miten laaja hoitokulujen maksu- tai korvausvelvollisuus täsmällisesti on etenkin Yhdistyneen kuningaskunnan kaltaisissa tapauksissa, joissa potilaille annetaan sairaalahoidon ilmaiseksi paikan päällä ja joissa hoitokulujen korvaamisesta potilaille ei ole olemassa valtakunnallista taulukkoa?
- b) Rajoittuuko tämä velvollisuus niihin tosiasiallisiin kustannuksiin, joita samasta tai vastaavasta hoidosta olisi aiheutunut asuinvaltiossa?
- c) Sisältyykö siihen velvollisuus korvata matka- ja majoituskulut?

Kysymys 7

Onko EY 49 artiklaa ja asetuksen N:o 1408/71 22 artiklaa tulkittava niin, että niissä veloitetaan jäsenvaltiot rahoittamaan sairaalahoidon toisessa jäsenvaltiossa varojen rajallisuudesta huolimatta, ja jos on, sopivatko nämä vaatimukset yhteen niiden terveyspalvelujen ja sairaanhoidon järjestämiseen ja tarjoamiseen liittyvien jäsenvaltioiden velvollisuuksien kanssa, jotka mainitaan EY 152 artiklan 5 kohdassa?

(¹) Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1408/71.

High Court of Justice (England & Wales) (Chancery Division) 25.8.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation vastaan Commissioners of Inland Revenue

(Asia C-374/04)

(2004/C 273/30)

High Court of Justice (England & Wales) (Chancery Division) on pyytänyt 25.8.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 30.8.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation vastaan Commissioners of Inland Revenue seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko EY 43 artiklan tai EY 56 artiklan (tai niitä aiemmin vastanneiden määräysten) vastaista (kun otetaan huomioon EY 57 ja EY 58 artikla), että

a) jäsenvaltio A (kuten Yhdistynyt kuningaskunta)

(i) antaa ja pitää voimassa lainsäädäntöä, jossa myönnetään oikeus täyteen yhtiöveron hyvitykseen osingoista, joita yhtiöt, joiden kotipaikka on jäsenvaltiossa A, maksavat yksittäisille osakkeenomistajille, joiden kotipaikka on jäsenvaltiossa A (jäljempänä asian kannalta merkitykselliset osingot);

(ii) soveltaa tiettyjen muiden jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kanssa kaksinkertaisesta verotuksesta tehtyihin sopimuksiin sisältyvää määräystä, jolla myönnetään oikeus täyteen yhtiöveron hyvitykseen (josta verot on vähennetty sopimusten mukaisesti) asian kannalta merkityksellisistä osingoista yksittäisille osakkeenomistajille, joiden kotipaikka on kyseisissä muissa jäsenvaltioissa tai kolmansissa maissa;

mutta ei myönnä oikeutta minkäänlaiseen (täyteen tai osittaiseen) yhtiöveron hyvitykseen asian kannalta merkityksellisistä osingoista, jotka tytäryhtiö, jonka kotipaikka on jäsenvaltiossa A (kuten Yhdistyneessä kuningaskunnassa) maksaa emoyhtiölleen, jonka kotipaikka on jäsenvaltiossa B (kuten Saksassa), joko kotimaisten säännösten tai kyseisten valtioiden välillä kaksinkertaisesta verotuksesta tehdyn sopimuksen ehtojen nojalla;

b) jäsenvaltio A (kuten Yhdistynyt kuningaskunta) soveltaa voimassa olevaan kaksinkertaisesta verotuksesta tehtyyn sopimukseen sisältyvää määräystä, jolla myönnetään oikeus osittaiseen yhtiöveron hyvitykseen asian kannalta merkityksellisistä osingoista emoyhtiölle, jonka kotipaikka on jäsenvaltiossa C (kuten Alankomaissa), mutta ei myönnä tällaista oikeutta emoyhtiölle, jonka kotipaikka on jäsenvaltiossa B (kuten Saksassa), koska jäsenvaltion A ja jäsenvaltion B välillä kaksinkertaisesta verotuksesta tehtyyn sopimukseen ei sisälly määräyksiä osittaisesta yhtiöveron hyvityksestä;

c) jäsenvaltio A (kuten Yhdistynyt kuningaskunta) ei myönnä oikeutta osittaiseen yhtiöveron hyvitykseen asian kannalta merkityksellisistä osingoista yhtiölle, jonka kotipaikka on jäsenvaltiossa C (kuten Alankomaissa) ja jossa määräysvaltaa käyttää yhtiö, jonka kotipaikka on jäsenvaltiossa B (kuten Saksassa), soveltaessaan kaksinkertaisesta verotuksesta tehdyn sopimuksen määräyksiä, joiden nojalla tämä oikeus myönnetään

1) yhtiölle, joiden kotipaikka on jäsenvaltiossa C ja joissa määräysvaltaa käyttävien henkilöiden kotipaikka on jäsenvaltiossa C;

2) yhtiölle, joiden kotipaikka on jäsenvaltiossa C ja joissa määräysvaltaa käyttävien henkilöiden kotipaikka on jäsenvaltiossa D (kuten Italiassa), jos jäsenvaltion A ja jäsenvaltion D välillä kaksinkertaisesta verotuksesta tehtyyn sopimukseen sisältyy määräys, jolla myönnetään oikeus osittaiseen yhtiöveron hyvitykseen asian kannalta merkityksellisistä osingoista;

3) yhtiölle, joiden kotipaikka on jäsenvaltiossa D, riippumatta siitä, kuka niissä käyttää määräysvaltaa?

d) Vaikuttaako ennakkoratkaisukysymykseen 1 c) annettavaan vastaukseen se, että yhtiössä, jonka kotipaikka on jäsenvaltiossa C, määräysvaltaa käyttävän yhtiön kotipaikka ei ole jäsenvaltiossa B, vaan kolmannessa valtiossa?

2. Jos ennakkoratkaisukysymyksiin 1 a)–1 c) tai johonkin niistä vastataan myöntävästi, mitä periaatteita yhteisön oikeudessa on kyseisen kaltaisissa tilanteissa käytettävissä olevista yhteisön oikeuteen perustuvista oikeuksista ja oikeussuojakeinoista? Erityisesti kysytään seuraavaa:

a) Onko jäsenvaltiolla A velvollisuus maksaa

i) täysi yhtiöveron hyvitys tai sitä vastaava summa; tai

ii) osittainen yhtiöveron hyvitys tai sitä vastaava summa; tai

iii) täysi tai osittainen yhtiöveron hyvitys tai sitä vastaava summa,

1. josta vähennetään kaikki muut tuloverot, jotka on peritty tai jotka olisi peritty, jos kyseinen kantaja olisi ollut oikeutettu yhtiöveron hyvitykseen;

2. josta nämä verot vähennetään jollakin muulla perusteella?

b) Suoritetaanko tällainen maksu

i) kyseessä olevalle emoyhtiölle, jonka kotipaikka on jäsenvaltiossa B tai jäsenvaltiossa C; vai

ii) kyseessä olevalle tytäryhtiölle, jonka kotipaikka on jäsenvaltiossa A?

- c) Onko oikeus tällaiseen maksuun
- i) oikeus aiheuttomasti perittyjen summien palautukseen, joten takaisinmaksu seuraa EY 43 ja/tai EY 56 artiklassa annetusta oikeudesta ja täydentää sitä, ja/tai
 - ii) oikeus vahingonkorvauksiin, joten yhdistetyissä asioissa C-46/93 ja C-48/93, Brasserie du Pêcheur ja Factortame, 5.3.1996 annetussa tuomiossa vahingonkorvauksille asetettujen edellytysten on täyttyttävä; ja/tai
 - iii) oikeus perusteettomasti evätyin edun saamiseen, ja jos on,
 - 1) seuraako tämä oikeus EY 43 artiklassa ja/tai EY 56 artiklassa annetusta oikeudesta ja täydentääkö se sitä; ja
 - 2) onko yhdistetyissä asioissa C-46/93 ja C-48/93, Brasserie du Pêcheur ja Factortame, annetussa tuomiossa vahingonkorvauksille asetettujen edellytysten täyttyttävä, tai
 - 3) onko joidenkin muiden edellytysten täyttyttävä?
- d) Vaikuttaako edellä mainittuun ennakkoratkaisukysymykseen 2 c annettavaan vastaukseen se, luokitellaanko vaatimukset jäsenvaltion A kansallisen lainsäädännön nojalla palautusvaatimuksiksi vai luokitellaanko ne tai onko ne luokiteltava vahingonkorvausvaatimuksiksi?
- e) Onko vaatimuksen esittävän yhtiön palautuksen saadaksesen osoitettava, että se tai sen emoyhtiö olisivat vaatineet yhtiöveron hyvitystä (joko täyttä tai osittaista), jos niiden tiedossa olisi ollut, että niillä oli tähän yhteisön oikeuden nojalla oikeus?
- f) Vaikuttaako ennakkoratkaisukysymykseen 2 a annettavaan vastaukseen se, että yhteisöjen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-397/98 ja C-410/98, Hoechst ja Metallgesellschaft, 8.3.2001 antaman tuomion mukaan kyseessä olevalle tytäryhtiölle, jonka kotipaikka on jäsenvaltiossa A, on saatettu palauttaa yhtiöveroenakkko, joka koskee kyseessä olevalle emoyhtiölle, jonka kotipaikka on jäsenvaltiossa B tai jäsenvaltiossa C, maksettuja osinkoja, tai se, että kyseinen tytäryhtiö saattaa lähtökohtaisesti olla oikeutettu kyseisen yhtiöveroenakkon palautukseen?
- g) Millaisia ohjeita yhteisöjen tuomioistuin katsoo tarpeelliseksi antaa käsiteltävänä olevien tapauksien yhteydessä siitä, mitä seikkoja kansallisen tuomioistuimen on otettava huomioon määriteltessään, onko kyse yhdistetyissä asioissa C-46/93 ja C-48/93, Brasserie du Pêcheur ja Factortame, annetussa tuomiossa tarkoitettu riittävän ilmeisestä rikkomisesta, ja määriteltessään erityisesti sitä, onko rikkominen anteeksiannettava, kun otetaan huomioon merkityksellisten yhteisön oikeuden säännösten ja määräysten tulkintaa koskeva tämänhetkinen oikeuskäytäntö?

Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) 30.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1) Commissioners of Customs and Excise ja 2) H.M. Attorney-General vastaan Federation of Technological Industries ja 53 muuta vastapuolta

(Asia C-384/04)

(2004/C 273/31)

Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) on pyytänyt 30.7.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 4.9.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa 1) Commissioners of Customs and Excise ja 2) H.M. Attorney-General vastaan Federation of Technological Industries ja 53 muuta vastapuolta seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko neuvoston direktiivin 77/388/ETY (¹), sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 2000/65/EY, mukaista, että jäsenvaltio säätää, että kuka tahansa voidaan määrätä yhteisvastuulliseksi veron maksamisesta sellaisen henkilön kanssa, joka on veronmaksuvelvollinen 21 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti, jollei yhteisön oikeuden yleisistä periaatteista muuta johdu eli edellyttäen, että tämä toimenpide on objektiivisesti perusteltavissa, järkevä, oikeasuhteinen ja noudattaa oikeusvarmuuden periaatetta?
2. Onko direktiivin 22 artiklan 8 kohdan mukaista, että jäsenvaltio säätää, että kuka tahansa voidaan määrätä tällä tavoin vastuulliseksi tai että henkilön on asetettava vakuus toisen henkilön maksettavasta verosta, jollei edellä mainituista yleisistä periaatteista muuta johdu?
3. Jos 1 kysymykseen vastataan kieltävästi, mitä rajoituksia 21 artiklan 3 kohdassa annettuun valtaan on edellä mainittujen yleisten periaatteiden lisäksi?
4. Jos 2 kysymykseen vastataan kieltävästi, mitä rajoituksia 22 artiklan 8 kohdassa annettuun valtaan on edellä mainittujen yleisten periaatteiden lisäksi?

5. Estääkö direktiivi, sellaisena kuin se on muutettuna, jäsenvaltioita säätämästä veronmaksuvelvollisten yhteisvastuullisuudesta tai edellyttämästä, että jonkin veronmaksuvelvollisen on asetettava vakuus verosta, jonka maksamiseen toinen on velvollinen, ALV-järjestelmän väärinkäytön estämiseksi ja tämän järjestelmän mukaan asianmukaisesti perittävien verotulojen suojaamiseksi, jos nämä toimet ovat edellä mainittujen yleisten periaatteiden mukaisia?

(¹) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/EY (EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1).

Euroopan yhteisöjen komission 10.9.2004 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-389/04)

(2004/C 273/32)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 10.9.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehet ovat A. Bordes ja K. Simonsson, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin:

— toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä 15 päivänä joulukuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/67/EY (¹) 22 artiklan ensimmäisen kohdan ja 24 artiklan ja direktiivin 97/67/EY muuttamisesta yhteisön postipalvelujen kilpailulle avaamisen jatkamiseksi 10 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston direktiivin 2002/39/EY (²) 2 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska

— yhtäältä se ei ole saattanut direktiivin 97/67/EY 22 artiklan ensimmäistä kohtaa asianmukaisesti osaksi kansallista oikeusjärjestystä siltä osin kuin on kyse edellytyksestä, jonka mukaan kansallisen sääntelyviranomaisen ja postialan toimijoiden on oltava toiminnallisesti toisistaan riippumattomia, ja koska se on pitänyt voimassa lainsäädännön, jossa ei taata, että postialan sääntelyviranomaisen on asianmukaisella tavalla toiminnallisesti riippumaton julkisesta postialan toimijasta La Postesta ja

— toisaalta se ei ole saattanut direktiiviä 2002/39/EY säädettyssä määräajassa osaksi kansallista oikeusjärjestystä

velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Direktiivin 97/67/EY 22 artiklan mukaisesti Ranskan tasavalta määräsi talous- ja valtionvarainministerin, joka on vastuusta postilaitoksesta, kansalliseksi postialan sääntelyviranomaiseksi. Tämä ministeri johtaa samanaikaisesti talous-, valtiovarain- ja teollisuusministeriön sisälle luodun teollisuudesta ja tieto- ja postiteknologiasta vastaavaa osastoa (DIGITIP), joka postitoiminnasta vastaavan yksikkönsä kautta harjoittaa La Posteen kohdistuvaa valvontaa. Valvonnan käsite kattaa kuitenkin tiettyjä tehtäviä ja vastuualueita julkisessa yhtiössä, jotka koskevat omistusoikeuden käyttöä ja La Posten taloudellista ja rahoituskellista toimintaa, kuten strategisten suuntaviivojen määrittelyä, yleispalvelun lisäksi tarjottavien palveluiden valikoimaa ja hinnoittelua, yhtiön hallintovirkamiesten valintaan puuttumista, pääomasijoituksia muihin yhtiöihin ynnä muuta toimintaa, joka olisi eroteltava sääntelytoiminnasta, jotta postidirektiivissä asetettua toiminnallisen riippumattomuuden edellytystä noudatettaisiin. Tällä edellytyksellä pyritään sulkemaan pois uhka, että eturistiriitoja syntyy yhtäältä postialalla sovelletavan lainsäädännön voimaan saattamisesta ja sen soveltamisen valvonnasta vastuussa olevan kansallisen sääntelyviranomaisen ja toisaalta tällä samalla postialalla tavaroita ja palveluita tarjoavien yritysten välillä. Esillä olevassa asiassa tällainen eturistiriita on olemassa, koska saman ministeriön sisällä harjoitetaan kumpaakin toimintaa. Täten direktiivin 97/67/EY 22 artiklan ensimmäisen kappaleen tehokasta vaikutusta ei ole taattu.

Lisäksi direktiivin 2002/39/EY täytäntöönpanoa varten säädetty määräaika päättyi 31.12.2002.

(¹) EYVL L 15, 21.1.1998, s. 14.

(²) EYVL L 176, 5.7.2002, s. 21.

Regeringsrättenin 7.9.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa GöteborgsOperan AB vastaan Skatteverket

(Asia C-390/04)

(2004/C 273/33)

Regeringsrätten on pyytänyt 7.9.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 13.9.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa GöteborgsOperan AB vastaan Skatteverket seuraaviin kysymyksiin:

1) Onko kuudennen direktiivin 17 artiklan ja 19 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan toisen luetelmakohdan ⁽¹⁾ mukaista, että sellaiset tuet, jotka mainitaan viimeksi mainitussa säännöksessä, huomioidaan määritettäessä hankintaan sisältyvän veron vähennysoikeutta myös sellaisissa tapauksissa, joissa hankintaan sisältyvä vero liittyy tavaroihin ja palveluihin, joita käytetään yksinomaan sellaisiin liiketoimiin, joiden osalta arvonlisävero muutoin voidaan vähentää.

Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, pyydetään vastausta myös seuraaviin kysymyksiin:

2) Onko tukia koskevan kuudennen direktiivin 19 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan toisen luetelmakohdan määräyksen mukaista, että kilpailuneutraliteetin tai muun syyn vuoksi tätä säännöstä sovelletaan yksinomaan tietyillä jäsenvaltion erityisesti valitsemilla toimialoilla?

3) Onko tukia koskevan kuudennen direktiivin 19 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan toisen luetelmakohdan katsottava koskevan myös sellaista taloudellista tukea, jonka alueellinen hallintoviranomainen jatkuvasti antaa yhdelle kokonaan omistamalleen yhtiölle, jotta tämä harjoittaisi sellaista kulttuuriin liittyvää toimintaa, jota tämä hallintoviranomainen itse voisi suoraan harjoittaa? Onko sillä merkitystä, että tuen maksaa toinen hallintoviranomaisen omistama yhtiö, joka on ensin mainitun yhtiön emoyhtiö?

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta 17 päivänä toukokuuta 1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY / yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste (EYVL L 145, s. 1)

Simvoulio tis Epikrateiasin 16.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1. Ypourgos Oikonomikon ja 2. Proïstamenos D.O.Y. Amfissas vastaan Charilaos Georgakis

(Asia C-391/04)

(2004/C 273/34)

Simvoulio tis Epikrateias on pyytänyt 16.7.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 14.9.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa 1. Ypourgos Oikonomikon ja 2. Proïstamenos D.O.Y. Amfissas vastaan Charilaos Georgakis seuraavaan kysymykseen:

Katsotaanko siinä tapauksessa, että henkilöt tai henkilöryhmät, joilla on joitakin neuvoston direktiivin 89/592/ETY ⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja ominaisuuksia, toteuttavat

keskenään etukäteen suunniteltuja pörssitoimia, jotka aikaansaavat luovutettujen, pörssissä noteerattujen arvopaperien kursien nousun tai hintojen keinotekoisesti kallistumisen, tällaisia toimia toteuttavat henkilöt mainitun direktiivin 1 ja 2 artiklassa tarkoitetuiksi henkilöiksi, joilla on sisäpiiritietoa hallussaan, siten, että heidän tällaisiin toimiinsa sovelletaan direktiivin 2, 3 ja 4 artiklassa säädettyä sisäpiiritiedon hyväksikäyttämistä koskevaa kieltoa?

⁽¹⁾ EYVL L 334, 18.11.1989, s. 30.

Bundesverwaltungsgerichtin 7.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa i-21 Germany GmbH vastaan Saksan liittotasavalta

(Asia C-392/04)

(2004/C 273/35)

Bundesverwaltungsgericht on pyytänyt 7.7.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 16.9.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa i-21 Germany GmbH vastaan Saksan liittotasavalta seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko telepalvelualan yleisten valtuutusten ja yksittäisten toimilupien yhteisistä puitteista 10 päivänä huhtikuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/13/EY ⁽¹⁾ (jäljempänä toimilupadirektiivi) 11 artiklan 1 kohta tulkittava niin, että sen kanssa on ristiriidassa sellaisen lupamaksun kantaminen, jonka laskemisessa lähtökohdaksi on otettu kansallisen sääntelyviranomaisen yleisten hallinnollisten kustannusten kattaminen ennalta 30 vuoden ajalta?

Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

2. Onko EY 10 artiklaa ja toimilupadirektiivin 11 artiklaa tulkittava niin, että niiden perusteella on poistettava maksupäätös, jolla on vahvistettu ensimmäisessä kysymyksessä tarkoitettujen maksujen ja jota ei ole riitautettu, vaikka riitauttaminen olisikin ollut mahdollista kansallisen lainsäädännön perusteella, jos kansallisessa lainsäädännössä sallitaan maksupäätöksen poistaminen, mutta ei edellytetä sitä?

⁽¹⁾ EYVL L 117, s. 15.

Cour d'Appel Liègen (yhdeksäs jaosto) 15.9.2004 tekemällä päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Air Liquide Industries Belgium SA vastaan Seraingin kaupunki

(Asia C-393/04)

(2004/C 273/36)

Cour d'Appel Liège on pyytänyt 15.9.2004 tekemällä päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 17.9.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Air Liquide Industries Belgium SA vastaan Seraingin kaupunki, seuraavaan kysymykseen:

Onko moottoreista kannettavasta kunnallisesta verosta myönnettävää vapautusta, joka myönnetään ainoastaan sellaisten moottoreiden osalta, joita käytetään maakaasulaitoksissa, eikä sellaisten moottoreiden osalta, joita käytetään muiden teollisuuskaasujen yhteydessä, pidettävä Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen konsolidoidun version 87 artiklassa tarkoitettuna valtiontukena?

Symvoulío tis Epikrateiasin 16.6.2004 tekemällä päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Diagnostikon kai Therapeftikon Kentron Athinon-Ygeai AE vastaan Ypourgos Oikonomikon

(Asia C-391/04)

(2004/C 273/37)

Symvoulío tis Epikrateias on pyytänyt 16.6.2004 tekemällä päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 17.9.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Diagnostikon kai Therapeftikon Kentron Athinon-Ygeai AE vastaan Ypourgos Oikonomikon seuraavaan kysymykseen:

Onko palvelut, joissa direktiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan b alakohdassa tarkoitettut henkilöt antavat puhelimen ja television potilaiden käyttöön sekä ruoan ja majoituksen potilaiden saattajille, luokiteltava edellä mainitussa säännöksessä tarkoitetuksi sairaalahoitoon ja lääkärinhoitoon läheisesti liittyväksi toimeksi, koska ne ovat hoidon suhteen liitännäisiä mutta myös välttämättömiä toimia?

⁽¹⁾ EYVL L 145, 13.6.1977.

Symvoulío tis Epikrateiasin 16.6.2004 tekemällä päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Diagnostikon kai Therapeftikon Kentron Athinon-Ygeai A.E. vastaan Ypourgos Oikonomikon

(Asia C-395/04)

(2004/C 273/38)

Symvoulío tis Epikrateias on pyytänyt 16.6.2004 tekemällä päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 17.9.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Diagnostikon kai Therapeftikon Kentron Athinon-Ygeai A.E. vastaan Ypourgos Oikonomikon, seuraavaan kysymykseen:

Onko palvelut, joissa direktiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan b alakohdassa tarkoitettut henkilöt antavat puhelimen ja television potilaiden käyttöön sekä ruoan ja majoituksen potilaiden saattajille, luokiteltava edellä mainitussa säännöksessä tarkoitetuksi sairaalahoitoon ja lääkärinhoitoon läheisesti liittyväksi toimeksi, koska ne ovat hoidon suhteen liitännäisiä mutta myös välttämättömiä toimia?

⁽¹⁾ EYVL L 145, 13.6.1977.

Euroopan yhteisöjen komission 20.9.2004 Suomen tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-396/04)

(2004/C 273/39)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 20.9.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Suomen tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat M. Huttunen ja K. Simonsson, possessioite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim:

1) toteaa Suomen jättäneen noudattamatta sille direktiivin mukaan kuuluvat velvollisuutensa, koska Suomi ei ole saattanut voimaan irtolastialusten turvallisen lastaamisen ja lastinpurkamisen yhdenmukaistetuista edellytyksistä ja menettelyistä 4 päivänä joulukuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/96/EY⁽¹⁾ noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ei ainakaan ole ilmoittanut niitä komissiolle,

2) velvoittaa Suomen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanemiselle varattu määräaika päättyi 5.8.2003.

⁽¹⁾ EYVL L 13, 16.1.2002, s. 9.

Euroopan yhteisöjen komission 21.9.2004 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-399/04)

(2004/C 273/40)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 21.9.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamies on Antonio Caeiros, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim:

1. toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut arseenin markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksista 6 päivänä tammikuuta 2003 annetun komission direktiivin 2003/2/EY (neuvoston direktiivin 76/769/ETY kymmenes mukautus tekniseen kehitykseen)⁽¹⁾ 2 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole saattanut voimaan ja julkaissut säädetyssä määräajassa tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä

2. toteaa toissijaisesti, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut edellä mainitun direktiivin 2 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisia velvollisuuksiaan, koska se ei ilmoittanut välittömästi näistä toimenpiteistä komissiolle

3. velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Direktiivin täytäntöönpanoa varten säädetty määräaika päättyi 30.6.2003.

⁽¹⁾ EUVL L 4, 9.1.2003, s. 9.

Euroopan yhteisöjen komission 21.9.2004 Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-400/04)

(2004/C 273/41)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 21.9.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Knut Simonsson ja Wouter Wils.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim:

1) toteaa, että Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut irtolastialusten turvallisen lastaamisen ja lastinpurkamisen yhdenmukaistetuista edellytyksistä ja menettelyistä 4 päivänä joulukuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/96/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisten direktiivien noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ainakaan ole ilmoittanut niitä komissiolle,

2) velvoittaa Alankomaiden kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2001/96/EY täytäntöönpanemiseksi varattu määräaika päättyi 5.8.2003.

⁽¹⁾ EYVL L 13, 16.1.2002, s. 9–20.

Euroopan yhteisöjen komission 22.9.2004 Ruotsin kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-401/04)

(2004/C 273/42)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 22.9.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ruotsin kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat K. Simonsson ja W. Wils, prosessiosoite Luxemburgissa.

Komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin:

- 1) toteaa, että Ruotsin kuningaskunta ei ole noudattanut Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta 19 päivänä maaliskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/16/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niitä komissiolle, ja
- 2) velvoittaa Ruotsin kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle asetettu määräaika päättyi 20.4.2003.

⁽¹⁾ EYVL L 110, 20.4.2001, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 22.9.2004 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-402/04)

(2004/C 273/43)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 22.9.2004 yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on Knut Simonsson, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin:

1. toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut sille irtolastialusten turvallisen lastaamisen ja lastinpurkamisen yhdenmukaistetuista edellytyksistä ja menettelyistä 4 päivänä

joulukuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/96/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, ja

2. velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle asetettu määräaika on päättynyt 5.8.2003.

⁽¹⁾ EYVL L 13, 16.1.2002, s. 9.

Technische Glaswerke Ilmenau GmbH:n 22.8.2004 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun viidennen jaoston 8.7.2004 antamasta tuomiosta asiassa T-198/01, Technische Glaswerke Ilmenau GmbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota tukee Schott Glas

(Asia C-404/04 P)

(2004/C 273/44)

Technische Glaswerke Ilmenau GmbH on valittanut 22.9.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun viidennen jaoston 8.7.2004 antamasta tuomiosta T-198/01, Technische Glaswerke Ilmenau GmbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota tukee Schott Glas. Valittajan edustajat ovat asianajajat Christoph Arhold ja Dr. Norbert Wimmer, White & Case LLP, 62 rue de la Loi, B-1040 Bryssel, ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-198/01 8.7.2004 antaman tuomion⁽¹⁾,
2. kumoaa komission 12.6.2001 tekemän päätöksen,
3. toissijaisesti 2 kohdassa esitetyn vaatimuksen osalta palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen,
4. velvoittaa valituksen vastapuolen vastaamaan menettelyn oikeudenkäyntikuluista.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Valittaja riitauttaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-198/01 8.7.2004 tekemän tuomion, jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi komission sellaista päätöstä vastaan nostetun kumoamiskanteen, jolla komissio oli katsonut Treuhandanstaltin (myöhemmin BvS) yksityistämisen yrityksen myyntihinnan alentamisen 4 miljonnalla Saksan markalla tueksi ja vaatinut perimään sen takaisin.
2. Valittaja oli katsonut sekä valtioneuvoston päätöksessä että myös ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käydyssä oikeudenkäynnissä, että sillä oli oikeus myyntihinnan alentamiseen sopimuksen perustan katoamisen vuoksi, koska valittaja ja myyjä — Treuhandanstalt — olivat myyntihinnan vahvistamisessa lähteneet yksimielisesti siitä, että Thüringenin osavaltio tukisi valittajan investointeja yksityistettyyn yritykseen GA-varoista (eräs komission hyväksymistä yleisistä aluetukijärjestelmistä) maksettavalla (pk-yritysten osalta sallitulla) korotetulla tukimäärällä. Tämä tuki oli laskeman perusta. Koska asiassa myönnettiin ainoastaan normaali, ei korotettu tuki, tämä laskeman perusta oli kadonnut ja myyntihintaa oli täytynyt alentaa vastaavasti. Koska sillä oli yleinen siviilioikeuteen perustuva oikeus vaatia kauppahinnan mukauttamista, ja koska tällainen vaatimus olisi voitu esittää myös kaikille yksityisille myyjille, kyse ei voinut olla tuesta (EY 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu taloudellisesta edusta tai valikoitavuudesta). Näin oli myös siksi, että yksityistämisen ajankohtana voimassa olleen Treuhandanstaltin mukaan tällainen alhaisempi myyntihinta olisi saatu vahvistaa ilman että tästä olisi aiheutunut ongelmia valtiontukiin sovellettavan oikeuden osalla.
3. Komissio on hylännyt valittajan esittämät väitteet ja niiden perustelut oikeudellisilla perusteilla ja lähtenyt siitä, että Treuhandia ja Thüringenin osavaltiota kohtaan esitettyjä vaateita oli käsiteltävä toisistaan erillään. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on hyväksynyt tämän argumentoinnin ja mennyt sitä vielä pidemmälle katsoessaan, että kantaja ei ollut esittänyt oikeudenkäynnin aikana kirjallisia todisteita Thüringenin osavaltion lupaamasta tuesta.
4. Valituksessa riitautetaan edellä olevat seikat. Valittaja esittää sopimuksen perustan katoamisen osalta seuraavaa:
 - Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut virheellisesti, ettei komissio ollut loukannut perusteluvollisuutta (EY 253 artikla), koska komission käyttämien perusteluiden perusteella ei tule selväksi, miksi komissio on hylännyt kantajan Treuhandia (nyt BvS) vastaan esittämän vaateen, joka perustui sopimuksen perustan katoamiseen.
 - Jos komission käyttämät perustelut sitten täyttävät EY 253 artiklan vaatimukset, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi joka tapauksessa täytynyt todeta, että komissio oli syyllistynyt ilmeiseen arviointivirheeseen, sillä komission käyttämät perustelut eivät selvästi olleet sellaisia, jotta valittajan sopimuksen perustan katoamisen osalta lausuman paikkansapitävyyttä olisi voitu niiden perusteella epäillä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi täytynyt näin muodoin todeta komission rikkoneen EY 87 artiklan 1 kohtaa.

— Siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on lisäksi tukeutunut sellaisiin perusteluihin, joita komissio ei ollut tuonut esille (Thüringenin osavaltion tukilupauksesta ei ole näyttöä), näitä perusteluita ei voida ottaa tutkittavaksi (perusteluiden vaihtaminen) ja ne ovat asian kannalta merkityksettömiä (Thüringenin osavaltion tukilupaus ei ollut todisteena merkityksellinen, vaan sopimusosapuolten virheellinen käsitys tuen määrästä).

— Sitä paitsi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on loukannut olennaisia prosessioikeudellisia periaatteita, muun muassa kuulluksi tulemista koskevaa oikeutta sillä, että se oli hylännyt tuomiossa laskelman perustaa koskevan valittajan näytön ja tukenut tuomion samaan aikaan siihen, että valittaja ei ollut näyttänyt esittämiään seikkoja toteen.

5. Valittaja vetoaa näiden muutoksenhakuperusteiden lisäksi sellaisiin oikeudellisiin virheisiin, joka koskevat muita komission päätöksen perusteluita koskevia puutteellisuuksia sekä siihen, että tuomiossa oli virheellisesti katsottu, ettei komissio ollut syyllistynyt menettelyvirheisiin.

(¹) Ei vielä julkaistu EYVL:ssä.

Mannesmannröhren-Werke AG:n 23.9.2004 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-44/00, Mannesmannröhren-Werke AG vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 8.7.2004 antamasta tuomiosta

(Asia C-411/01 P)

(2004/C 273/45)

Mannesmannröhren-Werke AG on valittanut 23.9.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-44/00, Mannesmannröhren-Werke AG v. Euroopan yhteisöjen komissio, 8.7.2004 antamasta tuomiosta. Valittajan edustajat ovat Rechtsanwalt Dr. Martin Klusmann ja Rechtsanwalt Dr. Frederik Wiemer, Freshfields Bruckhaus Deringer, Freiligrathstrasse 1, C-40479 Düsseldorf.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. Valittajan ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät vaatimukset hyväksyen kumoaa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen asiassa T-44/00, Mannesmannröhren-Werke AG vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹), 8.7.2004 antaman tuomion siltä osin kuin siinä on hylätty vastaajan EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan soveltamisesta 8.12.1999 tekemästä päätöksestä 2003/382/EY nostettu kanne.
2. Kumoaa vastaajan 8.12.1999 tekemän päätöksen 2003/382/EY kokonaisuudessaan.
3. Toissijaisesti alentaa valittajalle päätöksen 2003/382/EY 4 artiklassa määrätyn sakon ja päätöksen 2003/382/EY 5 artiklassa vahvistetut korot asianmukaiselle tasolle.
4. Edelleen toissijaisesti palauttaa asian Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeudelliset perusteet huomioon ottaen.
5. Velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää kolme perustetta sen vaatimuksensa tueksi, jonka mukaan päätös on suurelta osin kumottava:

1. Tuomioistuin on loukannut oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin oikeusperiaatetta, koska se salli oikeudenvastaisesti niin sanottujen jakoperusteiden käyttämisen keskeisenä todisteena valittajaa vastaan, vaikka valittaja ei tiennyt kyseisen asiakirjan laatijaa, mistä asiakirja on peräisin ja miten se on saatu. Valittaja olisi voinut asianmukaisesti puolustautua kyseistä jakoperusteita koskeva asiakirjaa vastaan vain, jos sille olisi annettu tilaisuus lausua paitsi asiakirjan sisällöstä, myös sen luotettavuudesta.
2. Tuomioistuin on todennut virheellisesti valituksenalaisen päätöksen 2 artiklassa kilpailusääntöjen rikkomisen näytetyksi. Vastaaja ei ole näyttänyt toteen, että valittaja olisi tehnyt Corusin toimitussopimuksen päättyessä vuonna 1993 horisontaalisen järjestelyn Vallourec- ja Dalmine-nimisten yritysten kanssa. On jätetty huomiotta, että kysymyksessä on ei-yksinoikeudellinen toimitussopimus, joka tehtiin yli kaksi vuotta muiden sopimusten jälkeen.
3. Tuomioistuin on loukannut yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, kun se ei ole myöntänyt valittajalle — toisin kuin Vallourecille ja Dalminelle — alennusta sakosta yhteistyön perusteella sakkojen määräämättä jättämisestä tai lieventämi-

sestä kartelleja koskevissa asioissa annetun tiedonannon mukaisesti (EYVL 1996, C 207). Niin sanotun Becherin selvityksen mukaan valittaja on omalta osaltaan auttanut tosiseikkojen selvittämisessä, mikä todetaan valituksenalaisessa päätöksessään. Valittaja ei ole myöskään kiistänyt väitetiedoksiannossa todettuja tosiseikkoja, mikä myöskin virheellisesti jätettiin ottamatta sakkoa alentavana seikkana huomioon.

(¹) EYVL C 239, 25.9.2004

Euroopan parlamentin 27.9.2004 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia C-413/04)

(2004/C 273/46)

Euroopan parlamentti on nostanut 27.9.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan asiamiehet ovat A. Baas ja U. Rösslein, sessiosioite Luxemburgissa.

Euroopan parlamentti vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin:

- kumoaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/54/EY muuttamisesta tiettyjen säännösten Viroon soveltamisen osalta 28 päivänä kesäkuuta 2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/85/EY (¹)
- velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Vuoden 2003 liittymisasiakirjan 57 artikla ei muodosta asianmukaista oikeudellista perustaa riidanalaisen direktiivin antamiselle. Tällä määräyksellä pyritään mukauttamaan yhteisön lainsäädäntöä liittymisen vuoksi ja mahdollistamaan se, että uusiin jäsenvaltioihin voidaan soveltaa yhteisön säädöksiä, joita ei ole mukautettu liittymisasiakirjalla itsellään. Muut muutokset eivät näin ollen voi perustua liittymisasiakirjan 57 artiklaan. Tätä määräystä ei voida käyttää poikkeuksien käyttöön ottamiseksi yhteisön säädöksiin, varsinkaan jos ne ylittävät liittymisasiakirjassa nimenomaisesti myönnetty ja rajoitetut poikkeukset.

Riidanalaista direktiiviä ei ole riittävästi perusteltu, direktiivin johdanto-osan perustelukappaleista ja muista säännöksistä ei mitenkään ilmene, että on perusteltua käyttää vuoden 2003 liittymisasiakirjan 57 artiklaa oikeudellisena perustana.

(¹) EUVL L 236, 7.7.2004, s. 10

Asian C-13/02 poistaminen rekisteristä (¹)

(2004/C 273/48)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 22.7.2004 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-13/02 (Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia, Sezione staccata di Bresciana esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Casaria Bresciana Ca.Bre.Soc.Coop.a.r.l. ym. vastaan A.I.M.A. (Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo).

(¹) EYVL C 68, 16.3.2002.

Euroopan parlamentin 27.9.2004 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia C-414/04)

(2004/C 273/47)

Euroopan parlamentti on nostanut 27.9.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan asiamiehet ovat A. Baas ja U. Rösslein, processiosoite Luxemburgissa.

Euroopan parlamentti vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin:

- kumoaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen 1228/2003/EY muuttamisesta sen päivämäärän osalta, josta alkaen tietyt säännöksiä sovelletaan Sloveniaan, 28 päivänä kesäkuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen 1223/2004/EY (¹)
- velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Vuoden 2003 liittymisasiakirjan 57 artikla ei muodosta asianmukaista oikeudellista perustaa riidanalaisen asetuksen antamiselle. Tällä määräyksellä pyritään mukauttamaan yhteisön lainsäädäntöä liittymisen vuoksi ja mahdollistamaan se, että uusiin jäsenvaltioihin voidaan soveltaa yhteisön säädöksiä, joita ei ole mukautettu liittymisasiakirjalla itsellään. Muut muutokset eivät näin ollen voi perustua liittymisasiakirjan 57 artiklaan. Tätä määräystä ei voida käyttää poikkeuksien käyttöön ottamiseksi yhteisön säädöksiin.

Riidanalaista asetusta ei ole riittävästi perusteltu, asetuksen johdanto-osan perustelukappaleista ja muista säännöksistä ei mitenkään ilmene, että on perusteltua käyttää vuoden 2003 liittymisasiakirjan 57 artiklaa oikeudellisena perustana.

(¹) EUVL L 233, 2.7.2004, s. 3.

Asian C-81/02 poistaminen rekisteristä (¹)

(2004/C 273/49)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 28.7.2004 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-81/02 (Oberster Gerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Wolfgang Rohringer, joka toimii pesähoitajana Eurokeramik GmbH & Co. KG -nimisen yhtiön varojen realisoinnissa vastaan Gemeinnützige Salzburger Wohnbaugesellschaft mbH.

(¹) EYVL C 144, 15.6.2002.

Asian C-197/02 poistaminen rekisteristä (¹)

(2004/C 273/50)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 29.7.2004 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-197/02, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta.

(¹) EYVL C 191, 10.8.2002.

Asian C-361/03 P poistaminen rekisteristä ⁽¹⁾

(2004/C 273/51)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 29.7.2004 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-361/03 P, El Corte Inglés SA vastaan SMHV, Calzaturificio Yvonne Srl.

⁽¹⁾ EUVL C 239, 4.10.2003.

Asian C-554/03 poistaminen rekisteristä ⁽¹⁾

(2004/C 273/53)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 22.7.2004 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-554/03 (Ufficio del Giudice di Pace di Gorizian esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Azienda Agricola Tomadin Silvano vastaan A.G.E.A. (Agenzia Erogazioni in Agricoltura).

⁽¹⁾ EUVL C 47, 21.2.2004.

Asian C-457/03 poistaminen rekisteristä ⁽¹⁾

(2004/C 273/52)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 22.7.2004 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-457/03 (Tribunale di Bergamon esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Azienda Agricola Albergati Giovanni Angelo vastaan A.G.E.A. (Agenzia Erogazioni in Agricoltura).

⁽¹⁾ EUVL C 7, 10.1.2004.

Asian C-17/04 poistaminen rekisteristä ⁽¹⁾

(2004/C 273/54)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 29.7.2004 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-17/04, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta.

⁽¹⁾ EUVL C 59, 6.3.2004.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

L & D S.A:n 14.5.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-168/04)

(2004/C 273/55)

(Oikeudenkäyntikieli määrätään työjärjestyksen 131 artiklan 2 kohdan mukaan — Kanteen laatimiskieli: saksa)

L & D S.A., Huercal de Almeria (Espanja) on nostanut 14.5.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajien edustaja on asianajaja K. Knospe. Muuna asianosaisena valituslautakunnassa oli Julius Sämann, Ltd, Zug (Sveitsi)

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa vastaajana olevan viraston 15.3.2004 asiassa R 326/2003-2 tekemän päätöksen siltä osin kuin se koskee merkin rekisteröintiä nro 252 288 1 ja 3 kohdissa,
- velvoittaa vastaajana olevan viraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu tavaramerkki: Kuvamerkki "Aire Limpio" luokkiin 3, 5 ja 35 (mm. kosmetiikkatuotteet ja eteeriset öljyt, parfyroidut ilmanparantajat ja mainonta) kuuluville tavaroille ja palveluille hakemusnumero 252 288,

Sen tavamerkki- tai merkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Julius Sämann Ltd

Tavamerkki- tai merkioikeus, johon on vedottu: Kansalliset ja kansainväliset kuvamerkit sekä yhteisön tavaramerkki nro 91 991, jotka ovat kuusien muodossa ja joissa on erilaisia nimityksiä, luokkaan 5 kuuluvia tavaroita (ilmanraikastaja) varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu:

Väiteosaston päätöksen osittainen kumoaminen.
Hakemuksen hylkääminen luokkaan 3 ja 5 kuuluvien tavaroiden osalta

Kanneperusteet:

Asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan loukkaaminen.

Merkit eivät ole samankaltaisia.

Asetuksen (EY) N:o 40/94 73 artiklan rikkominen.

Alain Crespinet'n 21.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-261/04)

(2004/C 273/56)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Alain Crespinet, kotipaikka Rosières (Belgia), on nostanut 21.6.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis ja Etienne Marchal ja prosessi-osoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa päätöksen, jolla kantajalle annettiin etusijapisteitä vuoden 2003 ylennyskierröksellä sekä päätöksen, jolla kantaja jätettiin merkitsemättä vuoden 2003 ylennyskierröksellä palkkaluokkaan A5 ylennettävien virkamiesten lueteloon ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevassa asiassa kantaja riitauttaa nimittävän viranomaisen päätöksen, jolla kantaja jätettiin ylentämättä vuoden 2003 ylennyskierröksellä palkkaluokkaan A5 sen johdosta, että kantajalle annettiin kyseisen vuoden osalta liian vähän etusijapisteitä, jotta hänellä olisi kertynyt näitä pisteitä niin paljon kuin on tarpeen, jotta hänet voitaisiin ottaa huomioon ylennystä varten.

Vaatumuksiensa tueksi kantaja vetoaa:

- henkilöstösääntöjen 5, 7 ja 26 artiklan rikkomiseen,
- henkilöstösääntöjen 43 ja 45 artiklan ja niiden yleisten täytäntöönpanosäännösten rikkomiseen,
- palkkaluokan ja viran vastaavuusperiaatteen loukkaamiseen,
- uralla etenemistä koskevan periaatteen loukkaamiseen,
- yhdenvertaisen kohtelun ja syrjimättömyysperiaatteen loukkaamiseen.

Kantaja katsoo erityisesti, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan soveltamiseksi annettujen yleisten täytäntöönpanosäännösten 12 artiklan 3 kohdan mukainen yhden pisteen antaminen kutakin tietyssä palkkaluokassa kulunutta vuotta kohden on hyvitys siitä ajasta, jonka ylennyskelpoinen virkamies on ollut tietyssä palkkaluokassa eikä ota huomioon virkamiesten todellisia ansioita niinä vuosina, joita arviointikertomukset koskevat.

Jean-Paul Keppenen 6.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-272/04)

(2004/C 273/57)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Jean-Paul Keppenne, kotipaikka Etterbeek (Belgia), on nostanut 6.7.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Paul-Emmanuel Ghislain.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission päätökset olla korottamatta kantajalle vuoden 2003 arviointikierroksella myönnettyjen PO etusijapisteiden määrää ja olla ylentämättä kantajaa A5 palkkaluokkaan vuoden 2003 ylennysten yhteydessä,
- velvoittaa komission maksamaan kantajalle 3 000 euroa henkisen kärsimyksen korvauksena,
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäynnin kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Kantaja, joka on komission virkamies, pyrkii osoittamaan, että päätös olla ylentämättä häntä on laitton. Päätös on laitton yhtäältä sen takia, että hänen mukaansa se on peitely

rangaistus hänen siirtymisestään Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen vuosiksi 1996—2003, ja toisaalta sen takia, että siinä ei ole otettu huomioon tarkoituksenmukaisella tavalla kantajan ansioita.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa:

- syrjäntäkiellon periaatteen rikkomiseen, henkilöstösääntöjen 45 artiklan yleisten täytäntöönpanosääntöjen 2 artiklan 1 kohdan rikkomiseen ja harkintavallan väärinkäyttöön,
- henkilöstösääntöjen 45 artiklan yleisten täytäntöönpanosääntöjen 6 artiklan 3 kohdan ii alakohdan ja 4 kohdan a alakohdan rikkomiseen ja suhteellisuusperiaatteen rikkomiseen,
- henkilöstösääntöjen 45 artiklan yleisten täytäntöönpanosääntöjen 12 artiklan 3 kohdan a alakohdan rikkomiseen,
- henkilöstösääntöjen 43 artiklan yleisten täytäntöönpanosääntöjen 2 artiklan 1 kohdan 2 alakohdan rikkomiseen,
- henkilöstösääntöjen 45 artiklan 1 kohdan rikkomiseen.

Toissijaisesti kantaja vetoaa perusteluvollisuuden rikkomiseen ja henkilöstösääntöjen 45 artiklan yleisten täytäntöönpanosääntöjen 13 artiklan rikkomiseen.

Enviro Tech Europe, Ltd:n ja Enviro Tech International, Inc:n 16.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-291/04)

(2004/C 273/58)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Enviro Tech Europe, Ltd., kotipaikka Kingston upon Thames, Yhdistynyt kuningaskunta, ja Enviro Tech International, Inc., kotipaikka Illinois, Yhdysvallat, ovat nostaneet 16.7.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajina ovat lakimiehet C. Mereu ja K. Van Maldegem.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

I kumoaa 29.4.2004 annetun komission direktiivin 2004/73/EY (EUVL L 152, s. 1) siltä osin kuin n-propyylibromidi on luokiteltu helposti syttyväksi aineeksi (R11) ja ryhmään 2 kuuluvaksi lisääntymiselle vaaralliseksi aineeksi (R60);

II toteaa, että komissio on vastuussa vahingosta, jonka kantajat ovat tähän päivään mennessä ja tämän menettelyn aikana kärsineet komission lainvastaisen menettelyn johdosta, johon sisältyy myös se, että komissio epäsi kantajien pyynnön ja teki siihen liittyen riidanalaisen päätöksen, sekä toteaa, että komissio on velvollinen korvaamaan kyseiset vahingot määrällä, joka on tällä hetkellä 350 000 euroa;

III toteaa, että komissio on vastuussa välittömästi uhkaavasta ja riittävällä varmuudella ennakoitavissa olevasta vahingosta siinäkin tapauksessa, että kyseistä vahinkoa ei voida määrittellä täsmällisesti;

IV velvoittaa komission korvaamaan tästä oikeudenkäynnistä aiheutuvat oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vaativat, että vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 67/548/ETY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen kahdenkymmenennennyhdeksannen kerran 29 päivänä huhtikuuta 2004 annettu komission direktiivi 2004/73/EY⁽¹⁾ kumotaan siltä osin kuin se koskee n-propyylibromidin luokittelua.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut, joihin tässä asiassa vedotaan, ovat samat kuin asiassa T-422/03, *Enviro Tech Europa ja Enviro Tech International vastaan komissio* (EUVL 2004, C 47, s. 35).

⁽¹⁾ EUVL L 152, s. 1.

Vladimir Boucekin 4.8.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-318/04)

(2004/C 273/59)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Vladimir Boucek, kotipaikka Praha (Tsekin tasavalta), on nostanut 4.8.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on Libuse Krafftova.

Kantaja vaatii, että

- 29.3.2004 päivätty päätös, jonka mukaan kantajaa ei hyväksytä sen kilpailumenettelyn kirjalliseen kokeeseen, jota koskeva ilmoitus julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä C 120 A/13, kumotaan:

— kantaja asetetaan takaisin siihen asemaan, jossa hän oli ennen 29.3.2004 tehtyä päätöstä, jonka mukaan häntä ei hyväksytä kokeeseen

— vastaaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja haki kilpailumenettelyyn EPSO/A/2/03 varallaoluelutalon laatimiseksi myöhempää palvelukseen ottamista varten Tsekin kansallisuutta olevista apulaishallintovirkamiehistä (A 8). Kilpailuilmoituksen mukaan ilmoittautuminen täytyi tehdä Internetissä. Riidanalaisen päätöksen mukaan kantajan ilmoittautuminen hylättiin sillä perusteella, että kantaja ei ollut toimittanut kirjallista ilmoittautumistaan asetetun määräajan kuluessa.

Kantaja vastustaa tätä päätöstä. Kantaja esittää, että esivalintakokeen tulosten ja kokeeseen liittyvien kutsujen tiedottamiseksi vastaajalle on pitänyt toimittaa henkilökohtaiset asiakirjat kolmen viikon määräajassa, mutta vastaaja ei kuitenkaan poikkeuksellisesti lähettänyt hakijoille sähköpostiviestiä, kuten se tekee kaikissa muissa kilpailumenettelyn vaiheissa. On siis katsottava, että menettelyssä on laiminlyöty toimimisvelvollisuus, ja minkä lisäksi menettely ei ole oikeasuhteinen ja sitä rasittaa olennainen muotovirhe.

Kantaja väittää edelleen, että eräät pätevät hakijat, jotka tämän seikan takia eivät kyenneet noudattamaan asetettua lyhyttä määräaika, jätettiin mielivaltaisesti ja asian tarkoituksen vastaisesti kilpailun ulkopuolelle. Alle kolmen viikon pituinen määräaika oli täysin suhteettomasti mitoitettu ottaen huomioon kilpailumenettelyn kokonaispituus yhdeksän kuukautta. Vastaaja ei ole painottanut riittävästi kilpailumenettelyn tämän vaiheen merkitystä, ja se on laiminlyönyt ryhtyä asianmukaisiin toimenpiteisiin, jotta kaikki siihen mennessä menestyneet hakijat olisivat tulleet tietoisiksi määräajasta. Vastaaja on täten käyttänyt väärin harkintavaltaansa.

Triantafyllia Dionyssopouloun 30.7.2004 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia T-320/04)

(2004/C 273/60)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Triantafyllia Dionyssopoulou, kotipaikka Norwich Norfolk (Yhdistynyt kuningaskunta), on nostanut 30.7.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Claude Quackels.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa 12.12.2003 tiedoksiannetun päätöksen, jossa eläkkeen laskemiselle on määritetty Kreikan korjauskerroin;
- myöntää kantajalle 1.11.2003 alkaen hänen eläkettään koskevan Yhdistyneen kuningaskunnan korjauskertoimen;
- velvoittaa neuvoston maksamaan kantajalle vahingonkorvauksena aineellisesta vahingosta ja henkisestä kärsimyksestä kohtuulliseksi katsottavan ja vahingon arvioituun suuruuteen perustuvan 20 000 euron suuruisen rahamäärän, jonka korottamiseen oikeudenkäynnin aikana 50 000 euroon kantaja varaa mahdollisuuden;
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevan asian kantaja, joka on työkyvyttömyyseläkkeellä oleva entinen yhteisöjen virkamies, vastustaa hallinnollisen viranomaisen päätöstä soveltaa kyseiseen eläkkeeseen Kreikan korjauskerrointa Yhdistyneen kuningaskunnan korjauskertoimen sijaan.

Kantaja täsmentää näiltä osin, että sen vuoksi, että kyseinen jäsenvaltio on hänen asuinvaltionsa, hänellä on oikeus siihen, että kyseisen jäsenvaltion korjauskerrointa sovelletaan, ja että tämän oikeudenkäynnin kohteena oleva kielteinen päätös on lainvastainen sikäli kuin siinä jätetään ottamatta huomioon yhdenvertaisen kohtelun, luottamuksensuojan ja hyvän hallintotavan periaatteet.

Lisäksi riidanalainen päätös perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen.

Citicorpin 5.8.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-325/04)

(2004/C 273/61)

(Kieli, jolla kannekirjelmä on laadittu: englanti)

Citicorp, New York (Yhdysvallat) on nostanut 5.8.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan.

Kantajan edustajat ovat asianajajat V. von Bomhard, A. Renck, C. Schulte ja A. Pohlmann.

Link Interchange Network Ltd osallistui myös asian käsittelyn valituslautakunnassa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 18.5.2004 tekemän ratkaisun asiassa R0789/2002-1
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Citicorp

Haettu tavaramerkki: Sanamerkki Worldlink (hakemus nro 111880).

Tavarat ja palvelut: Luokat 9, 16 ja 36.

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Link Interchange Network Ltd.

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kansallinen sana- ja kuviomerkki LINK luokkaan 36 kuuluvia palveluja varten (pankkipalvelut käteismaksuja varten, varojen siirto- ja maksupalvelut, rahatalousasioita koskevat tiedotuspalvelut).

Väiteosaston ratkaisu: Yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen hylkääminen luokkaan 36 kuuluvia seuraavia palveluja varten: rahatalousasiat ja rahaasiat.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen.

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 40/94⁽¹⁾ 73 ja 74 artiklan sekä sen 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994 L 11, s. 1).

Euroopan yhteisöjen komission 6.8.2004 Silicon and Software Systems Limitediä vastaan nostama kanne

(Asia T-326/04)

(2004/C 273/62)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 6.8.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Silicon and Software Systems Limitediä vastaan. Kantajan asiainmiehinä ovat A. Whelan ja barrister D. R. Phelan, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin velvoittaa vastaajan

- maksamaan komissiolle 38 446,50 euroa eli 29 194 euroa maksettavaa pääomaa ja 9 252,50 euroa 8 prosentin vuotuisena viivästyskorkona ajalta 30.8.2000—16.8.2004,
- maksamaan komissiolle 6,40 euroa päivältä 8 prosentin vuotuisena korkona 17.8.2004 alkaen kunnes velka on kokonaisuudessaan maksettu, ja
- korvaamaan oikeudenkäyntikulut tässä asiassa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio solmi 28.3.1994 vastaajan kanssa ESSI-sopimuksen nro 10043, joka koski tutkimustöitä ja teknisiä kehitystöitä ESPRIT-ohjelman mukaisesti. Sopimuksen nojalla komissio suoritti taloudellisen osallistumisensa osalta ennakkomaksun vastaajan tilille. Työn tultua valmiiksi vastaaja esitti kustannuksista yhteenvedon. Komissio kieltäytyi ottamasta lukuun kuluja, jotka olivat syntyneet ennen sopimuksen alkua, ja muutti kustannusyhteenvedoa vastaavasti. Komission mukaan vastaaja ei missään vaiheessa esittänyt vastalausestaan sen näin muuttamaa yhteenvedoa kohtaan.

Tämän jälkeen komissio vaati vastaajaa korvaamaan sen osan ennakosta, joka ylitti muutetun kustannusyhteenvedon, eli maksamaan 29 194 euroa. Vastaaja kieltäytyi maksamasta tuota summaa ja rikkoi siten komission mielestä sopimusehtoja.

Syndicat National de l'Industrie des Viandes (SNIV) 3.8.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-327/04)

(2004/C 273/63)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Syndicat National de l'Industrie des Viandes (SNIV), kotipaikka Pariisi, on nostanut 3.8.2004 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Nicole Coutrelis ja Séverine Henneresse, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa valtioneudesta "N515/2003 — Ranska — Rendementialle myönnettyt tuet — Teurastusvero" 30.3.2004 tehdyn komission päätöksen ja
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Koska renderointia pidetään julkisena palveluna, se rahoitetaan Ranskassa rahastosta, johon varoja kertyy valtion maksamista suorituksista ja teurastamoilta perittävästä teurastusverosta. Tästä järjestelmästä on ilmoitettu komissiolle. Kantaja, joka edustaa teurastamoita, on kiinnittänyt komission huomion siihen, että asiassa on tarpeen aloittaa EY 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu tukea koskeva muodollinen tutkintamenetely. Komissio on riidanalaisessa päätöksessä kuitenkin katsonut, että kyseessä oleva järjestelmä ei ole ristiriidassa yhteisön oikeuden kanssa sikäli kuin kyse on "maatilalla kuolleista eläimistä", eikä se muodosta valtioneukoa "teurastusjätteen" osalta.

Kantaja katsoo, että komissio on näin vahvistanut Ranskan hallituksen käyttöön ottaman järjestelmän, ja vaatii riidanalaisista päätöksiä kumottavaksi vedoten EY 88 artiklan 2 kohdan ja asetuksen 659/1999 (!) 4 artiklan 4 kohdan rikkomiseen. Kantaja katsoo, että kun otetaan huomioon kantajan esiin tuomat merkittävät vaikeudet arvioitaessa kyseessä olevan tuen hyväksyttävyyttä, komissio ei voinut todeta mainitun tuen soveltuvan yhteismarkkinoille aloittamatta muodollista tutkintamenetelyä.

Kantaja vetoaa riidanalaisessa päätöksessä oleviin useisiin tosi-seikkoja koskeviin virheellisyksiin sekä arviointivirheisiin. Se väittää myös, että teurastusvero on selkeästi ristiriidassa useiden, muun seuraavien yhteisön säännösten kanssa:

- ALV:a koskevat säännökset
- Jäsenvaltioiden välisten määrällisten rajoitusten kielto (EY 28 artikla) sikäli, kun teurastusvero koskee myös asetuksessa 1760/2000⁽²⁾ tarkoitettuja ”sekalaista alkuperää” olevia eläimiä, eli eläimiä, jotka ovat lähtöisin yhdestä jäsenvaltiosta mutta jotka on teurastettu Ranskassa
- Asetus 1774/2002⁽³⁾
- Palveluiden vapaa tarjonta (EY 50 artikla) sikäli, kun kussakin departementissa ainoastaan yksi yritys voi tarjota renderointipalveluja kyseisen departementin teurastamoille ja karjankasvattajille
- Yhteisen maatalouspolitiikan järjestelmä. Kantaja väittää tältä osin, että kantamalla kyseisen veron Ranska häiritsee lihan yhteistä markkinajärjestelyä ja rikkoo siihen liittyviä asetuksia korottamalla keinotekoisesti lihan hintaa.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999, EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1—9.

⁽²⁾ Nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta 17 päivänä heinäkuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1760/2000, EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1—10.

⁽³⁾ Muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveysäännöistä 3 päivänä lokakuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1774/2002, EYVL L 273, 10.10.2002, s. 1—95.

Günter Wilmsin 3.8.2004 Euroopan yhteisön komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-328/04)

(2004/C 273/64)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Günter Wilms, kotipaikka Bryssel, on nostanut 3.8.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Marc van der Woude ja Valérie Landes, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa 27.11.2003 laaditun luettelon ylennetyistä virkamiehistä sikäli kuin kantajan nimeä ei ole kyseisessä luettelossa tai toissijaisesti kumoaa 13.11.2003 laaditun virkamiesten ansioluettelon sikäli kuin kantajan nimeä ei ole kyseisessä luettelossa siitä syystä, että hänelle on myönnetty riittämätön määrä lisätusijapisteitä;
- kumoaa oikeudellisen yksikön pääjohtajan henkilöstösääntöjen 45 artiklan yleisten täytäntöönpanosäännösten 6 artiklan 3 kohdan nojalla tekemän päätöksen, jossa hänelle myönnettiin ainoastaan yksi pääosaston etusijapiste ja yhteensä vain neljä etusijapistettä vuoden 2003 ylennyskierroksella;
- kumoaa nimittävän viranomaisen vuoden 2003 ylennyskierroksella henkilöstösääntöjen 45 artiklan yleisten täytäntöönpanosäännösten 9 artiklan nojalla tekemän päätöksen, jossa kantajalle ei myönnetty yhtäkään erityisetusijapistettä, jotka myönnetään ylennyskomitean suosituksesta ”ylimääräisestä toiminnasta toimielimen eduksi”;
- kumoaa nimittävän viranomaisen implisiittisen päätöksen hylätä kantajan 14.7.2003 päivätty ”valitus”, joka on tehty ylennyskomitealle ja joka koskee etusijapisteiden myöntämistä oikeudellisessa yksikössä ja etusijapisteiden myöntämistä ylimääräisten tehtävien suorittamisesta;
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja väittää, että oikeudellisen yksikön pääjohtajan päätös, jossa hänelle myönnettiin 4 etusijapistettä, on henkilöstösääntöjen 45 artiklan, henkilöstösääntöjen 45 artiklan yleisten täytäntöönpanosäännösten 6 artiklan 4 kohdan a alakohdan ja uralla etenemismahdollisuuksia koskevan periaatteen vastainen, ja että kyseessä on ilmeinen arviointivirhe. Kantaja vetoaa lisäksi siihen, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan yleisten täytäntöönpanosäännösten 6 artiklan 3 kohdan a alakohtaa ja uralla etenemismahdollisuuksia koskevaa periaatetta yhdessä yhdenvertaisen kohtelun periaatteen kanssa on rikottu. Kantaja vetoaa kolmanneksi harkintavallan väärinkäyttöön.

Nimittävän viranomaisen tekemä päätös, jossa kantajalle ei myönnetty etusijapisteitä ylimääräisten tehtävien suorittamisesta, on lisäksi kantajan mukaan lainvastainen, koska se on henkilöstösääntöjen 45 artiklan yleisten täytäntöönpanosäännösten 9 artiklan 1 ja 2 kohdan ja liitteen 1 sekä yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastainen.

Kantaja vetoaa lopuksi siihen, että nimittävän viranomaisen päätös, jossa hänelle ei ole myönnetty lisäylennyspisteitä ylennyskomitealle tehdyn valituksen johdosta, on lainvastainen sikäli kuin sitä ei ole perusteltu riittävästi.

House of Donuts Internationalin 11.8.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-334/04)

(2004/C 273/65)

(Kieli, jolla kannekirjelmä on laadittu: englantia)

House of Donuts International on nostanut 11.8.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja N. Decker, prosessiosoite Luxemburgissa.

Panrico S.A. osallistui myös asian käsittelyyn valituslautakunnassa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— katsoo, että kantajan tekemä yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus nro 938 670 on hyväksyttävä

— kumoaa SMHV:n neljännen valituslautakunnan 12.5.2004 tekemän ratkaisun (asia R 1036/2001-4)

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja.

Haettu tavaramerkki: Kuviomerkki "House of donuts The Finest American Pastries" luokkiin 30, 32 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten (esim. munkit, muffinssit, croissantit, kivennäis- ja hiilihappovedet sekä ravintola-, kahvila- ja ateriapalvelut) — hakemus nro 938 670.

Sen tavaramerkki- tai merkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Panrico S.A.

Tavaramerkki- tai merkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu. Espanjalaiset sana- ja kuviomerkit DONUT ja donuts luokkiin 30, 32 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten (esim. kaikentyyppiset konditoriatuotteet, leivonnaiset, makeiset ja karamellit, hedelmäjuomat ja -tuoremehut sekä kahvila-, baari-, ravintola-, hotellija campingpalvelut).

Väiteosaston ratkaisu: Tavaramerkkihakemuksen hylkääminen.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen.

Kanneperusteet: Kyseessä olevat tavaramerkit eivät ole samankaltaiset. Väitteen teki jälle ei pidä antaa yksinoikeutta sanan donut tai donuts käyttöön.

Viz Stalin ja Duferco Commerciale SpA:n 11.8.2004 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia T-335/04)

(2004/C 273/66)

(Oikeudenkäyntikieli: englantia)

Viz Stal, kotipaikka Jekaterinburg (Venäjä), ja Duferco Commerciale SpA, kotipaikka Genova (Italia), ovat nostaneet 11.8.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajien edustajina ovat asianajaja R. Luff ja asianajaja J-F. Bellis.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

1. kumoaa lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Venäjältä peräisin olevien suuntaisrakeisten sähköteknisten levyvalmisteiden tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 151/2003 muuttamisesta 17 päivänä toukokuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 990/2004 sikäli kuin siinä otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli näiden kyseessä olevien tuotteiden tuonnissa, joita Viz Stal valmistaa ja joita Duferco tuo Euroopan yhteisöön;
2. määrää, että riidanalaisessa asetuksessa oleva muutos Viz Staliin sovellettavan tullin määrästä on pidettävä väliaikaisesti voimassa siihen asti kun toimivaltaiset toimielimet ovat toteuttaneet tässä asiassa annettavan tuomion noudattamiseksi tarvittavat toimenpiteet;
3. velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Riidanalainen asetus⁽¹⁾ annettiin kantajana olevan Viz Stalin sekä erään toisen kyseisen tuotteen venäläisen tuottajan pyynnöstä suoritettuna välivaiheen tarkastelun nojalla. Kyseiset tuottajat perustelivat pyyntöjään sillä, että ne täyttivät markkinatalousaseman myöntämisen edellytykset ja että niiden polkumyymtimarginaalit olivat pienentyneet.

Välivaiheen tarkastelussa, jossa rajoituttiin polkumyynnimarginaalin määrittämiseen, kantajalle laskettiin normaaliarvo ja vientihinta, minkä seurauksena määritettiin kantajan — Viz Stalin — polkumyynnimarginaali. Kantajien mukaan normaaliarvo ja vientihinta määritettiin lainvastaisesti.

Kanteensa tueksi kantajat väittävät, että komissio menetteli perusasetuksen ⁽²⁾ 2 artiklan 3 ja 5 kohdan vastaisesti, kun se ei hyväksynyt niitä hintoja, jotka Viz Stal maksoi tavarantoimittajalleen. Komissio teki kantajien mukaan virheellisen johtopäätöksen, kun se arvioi, että Viz Stal ja sen tavarantoimittaja Magnitogorsk olivat toisiinsa etuyhteydessä ja että veloitettujen hinnat eivät olleet luotettavia. Kantajat väittävät näiltä osin myös, että niiden puolustautumisoikeuksia, sellaisina kuin ne taataan perusasetuksen 18 artiklan 4 kohdassa ja WTO:n yhteydessä tehdyn polkumyynnin vastaisen sopimuksen 6 artiklan 2 kappaleessa, on rikottu.

Kantajat väittävät lisäksi, että komissio menetteli perusasetuksen 2 artiklan 5 ja 6 kohdan vastaisesti, kun se tarkisti ylöspäin Viz Stalin tileistä ilmeneviä rahoitukseen liittyviä kustannuksia soveltamalla korkoa Viz Stalin holdingyhtiön Vetraden myöntämiin korottomiin lainoihin. Kantajien mukaan Viz Stalilla ei itse asiassa ole ollut mitään kustannuksia kyseisten lainojen osalta, joita ei voi verrata riippumattomien kolmansien osapuolten myöntämiin lainoihin. Kantajat väittävät myös, että komission käyttämä korko oli mielivaltainen.

Kantajat väittävät lopuksi, että komissio teki virheen, kun se vähensi luottokustannukset vientihinnasta kahteen kertaan. Kantajat väittävät, että yhtäältä komissio vähensi luottokustannukset perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan nojalla myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksina. Toisaalta se oikaisi vientihintaa myös perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan nojalla Duffercon ensimmäiselle riippumattomalle ostajalle myöntämien maksuehtojen mukaisten luottokustannusten osalta.

⁽¹⁾ Lopullisen polkumyynnitullin käyttöönotosta tiettyjen Venäjältä peräisin olevien suuntaisrakeisten sähkötekniisten levyvalmisteiden tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 151/2003 muuttamisesta 17 päivänä toukokuuta 2004 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 990/2004 (EUVL L 182, s. 5).

⁽²⁾ Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56, s. 1).

Athanasios Pitsiorlasin 29.7.2004 Euroopan unionin neuvostoa ja Euroopan keskuspankkia vastaan nostama kanne

(Asia T-337/04)

(2004/C 273/67)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

Athanasios Pitsiorlas, kotipaikka Tessaloniki, Kreikka, on nostanut 29.7.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeus-

sasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionia ja Euroopan keskuspankkia vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Dimitrios Papafilippou.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— velvoittaa yhteisvastuullisesti ja täysimääräisesti nämä kaksi yhteisön toimielintä maksamaan 1) aineellisen vahingon korvauksena summan, joka ilmenee laskelmista, jotka koskevat Euroopan keskuspankissa vastaavassa työpaikassa ajanjaksolta, joka alkaa huhtikuusta 2001 ja päättyy kolme kuukautta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion antamisen jälkeen, mikäli ratkaisu on kantajalle myönteinen, maksettavaa palkkaa, josta vähennetään tulot, joita kantaja on saanut asianajajana kyseisenä ajanjaksona, ja 2) 90 000 euroa korvaukseksi aineettomasta vahingosta, kanteen tiedoksiantamisesta laskettavine laillisine korkoineen

— velvoittaa nämä kaksi yhteisön toimielintä korvaamana kantajan oikeudenkäyntikulut ja niihin liittyvät kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on nostanut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen (asia T-3/00 ⁽¹⁾), jossa hän vaati ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan neuvoston ja Euroopan keskuspankin päätöksen, jolla häneltä evättiin oikeus tutustua Euroopan valuuttajärjestelmän vahvistamisesta tehtyyn Basel/Nyborg -sopimukseen. Kantaja väittää tarvinneensa kyseistä sopimusta voidakseen saada valmiiksi väitöskirjan, jota hän valmisteli.

Nyt kyseessä olevalla kanteellaan kantaja väittää, että neuvoston ja Euroopan keskuspankin päätös evätä kantajalta oikeus tutustua tähän sopimukseen oli lainvastainen samoista syistä, joihin kantaja oli vedonnut edellisessä kanteessaan. Lisäksi kantaja vetoaa siihen, että tämän epäämisen takia hän ei tähän päivään mennessä ole voinut saada valmiiksi väitöskirjaansa. Kantaja katsoo, että väitelleenä sekä talousoikeuteen ja rahaa koskevia kysymyksiä käsittelevään oikeuteen erikoistuneena henkilönä hän olisi voinut hakea ja saadakin lakimiehen paikan jossain kansainvälisessä järjestössä tai elimessä. Kantaja katsoo näin ollen, että hänelle on aiheutunut aineellista vahinkoa, joka vastaa sen palkan, jonka hän olisi saanut tällaisesta työpaikasta ajanjaksona, joka alkoi huhtikuusta 2001, jolloin hän olisi saanut valmiiksi väitöskirjansa ja löytänyt tällaisen työpaikan, ja päättyi kolme kuukautta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion antamisen jälkeen, ja niiden tulojen välistä eroa, joita hänelle kertyi tai kertyy siitä, kun hän työskenteli tai työskentelee asianajajana Kreikassa saman ajanjakson. Kantaja vaatii kanteessaan näin ollen tämän aineellisen vahingon sekä aineettoman vahingon korvaamista.

⁽¹⁾ EYVL C 122, 29.4.2000, s. 35.

Ontex N.V:n 23.8.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-353/04)

(2004/C 273/68)

(Kanteen kieli: englanti)

Ontex N.V., kotipaikka Buggenhout (Belgia), on nostanut 23.8.2004 kanteen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Du Tré.

Curon Medical Inc., Sunnyvale, California (USA) osallistui myös asian käsittelyyn valituslautakunnassa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa toisen valituslautakunnan riitautetun 5.7.2004 tehdyn päätöksen
- velvoittaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Curon Medical, Inc.

Kyseessä oleva yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki "CURON" luokkiin 10, 41 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluita (esim. kirurgiset, lääketieteelliset, hammaslääketieteelliset ja eläinlääketieteelliset laitteet ja välineet röntgenlaitteita lukuun ottamatta) varten — hakemus nro 1 934 868

Sen tavaramerkki- tai merkkipuoikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kantaja

Tavaramerkki- tai merkkipuoikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu.

Väiteosaston ratkaisu:

Valituslautakunnan ratkaisu:

Kanneperusteet:

Yhteisön sanamerkki "EURON" luokkaan 10 kuuluvia tuotteita (esim. kirurgiset, lääketieteelliset, hammaslääketieteelliset ja eläinlääketieteelliset laitteet ja välineet röntgenlaitteita lukuun ottamatta) varten — yhteisön tavaramerkki nro 762 351

Tavaramerkkihakemuksen hylkääminen

Väiteosaston päätöksen kumoaminen ja asian palauttaminen väiteosastoon edelleen käsiteltäväksi

Neuvoston asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan rikkominen

SmithKline Beecham p.l.c:n 27.8.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-356/04)

(2004/C 273/69)

(Hakemus jätetty englanninkielisenä)

SmithKline Beecham p.l.c. (Yhdistynyt kuningaskunta) on nostanut 27.8.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustajat ovat lakimiehet Dr V. von Bomhard, Dr A. Renck, Dr A. Pohlmann ja I. Fowler.

Asianosaisena valituslautakunnassa oli myös Warner-Lambert Consumer Healthcare S. Com.p.a., Milano (Italia).

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 15.6.2004 asiassa R0018/2004/1 tekemän päätöksen
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija	SmithKline Beecham p.l.c.
Kysymyksessä oleva yhteisön tavaramerkki	Sanamerkki ACTIFAST luokkaan 5 kuuluvien tavaroiden (farmaseuttiset tuotteet) hakemus numero OHMI 1 902 568
Väitemenettelyssä vedotun tavaramerkin tai merkin haltija:	Warner-Lambert Consumer Healthcare S.Com.p.a.
Väitemenettelyssä vedottu tavaramerkki tai merkki:	Kansallinen sanamerkki ACTIFED luokkaan 5 kuuluvien tavaroiden osalta
Väiteosaston päätös:	Vastustuksen hylkääminen
Valituslautakunnan päätös:	Valitus hyväksytty, vastustus hyväksytty, rekisteröinti evätty
Oikeudelliset perusteet:	Neuvoston asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu

Minin Leonidin 3.9.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-362/04)

(2004/C 273/70)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Minin Leonid on nostanut 3.9.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Tito Ballerino ja Corso Bovio.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa uusista Liberiaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 872/2004 muuttamisesta 22 päivänä kesäkuuta 2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1149/2004 liitteen 13 kohdan;
- kumoaa kyseisen asetuksen kokonaisuudessaan, koska se on annettu lainvastaisen asetuksen (N:o 872/2004) nojalla;
- toteaa, että asetusta N:o 872/2004 on jätettävä soveltamatta EY 241 artiklan nojalla.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevan asian kantaja toteaa, että yhteisö on määrännyt 29.4.2004 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 872/2004, joka annettiin Liberian entisen presidentin Charles Taylorin ja häntä lähellä olevien henkilöiden ja yhteisöjen varojen jäädyttämisestä hyväksytyn neuvoston yhteisen kannan 2004/487/YUTP nojalla, liitteessä I lueteltujen henkilöiden tai yhteisöjen välittömässä tai välillisessä omistuksessa tai valvonnassa olevien varojen ja muiden taloudellisten resurssien jäädyttämisestä. Tämän jälkeen komissio antoi asetuksen N:o 872/2004 11 artiklan a kohdan nojalla 22.6.2004 asetuksen (EY) N:o 1149/2004, jolla muutettiin edellä mainittua liitettä I siten, että siinä mainitaan myös kantajan nimi niiden henkilöiden joukossa, joihin kyseisiä toimia sovelletaan.

Kantaja esittää vaatimustensa tueksi seuraavaa:

- asetusten N:o 872/2004 ⁽¹⁾ ja 1149/2004 ⁽²⁾ lainvastaisuus siltä osin kuin YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat, joiden nojalla yhteinen kanta 2004/137/YUTP on annettu, on osoitettu ainoastaan jäsenvaltioille, mikä on luonnollista siksi, että YK:lla on kansainvälistä mutta ei ylikansallista toimivaltaa;
- kanteen kohteena olevien toimien virheellinen oikeudellinen perusta, koska asetuksessa N:o 872/2004 ilmoitetaan oikeudelliseksi perustaksi EY 60 ja 301 artikla, kun taas kyseisissä kahdessa asetuksessa viitataan seikkoihin, joita ei mainita edellä mainituissa yhteisön säännöksissä;
- omaisuudensuojan rikkominen, koska kyseessä on yhteisön oikeudessa suojattu perusoikeus;
- puolustautumisoikeuden rikkominen, koska yhtäältä yhteisö on kyseisiä asetuksia antaessaan toiminut virheellisesti, ja on antanut toimia, jotka ovat asiallisesti sarja yksittäisiä päätöksiä, ilman että se on toteuttanut mitään tarkastuksia jäädytettujen varojen osalta, ja toisaalta kantajaan viitataan toimessa useilla henkilökohtaisilla nimityksillä, joita ei mitenkään selitetä, ja jotka ovat voineet johtaa YK:n tarkastajia harhaan.

⁽¹⁾ Uusista Liberiaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä 29 päivänä huhtikuuta 2004 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 872/2004 (EUVL L 162, 30.4.2004, s. 32).

⁽²⁾ Uusista Liberiaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 872/2004 muuttamisesta 22 päivänä kesäkuuta 2004 annettu komission asetus (EY) N:o 1149/2004 (EUVL L 222, 23.6.2004, s.17).

Italian tasavallan 23.9.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-381/04)

(2004/C 273/71)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Italian tasavalta on nostanut 23.9.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamiehenä on avvocato dello Stato Maurizio Fiorilli.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- osittain kumoaa Euroopan yhteisöjen komission 16.7.2004 tekemän päätöksen K(2004) lopull. 2762 kantajaa koskevilta osilta ja päättää kaikista siihen liittyvistä oikeudellisista seurauksista, mukaan lukien niistä, jotka koskevat oikeudenkäyntikulujen korvaamista.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä yhteisörahoituksen ulkopuolelle 16 päivänä heinäkuuta 2004 tehdyn komission päätöksen K(2004) 2762 siltä osin kuin siinä jätetään yhteisön rahoituksen ulkopuolelle 21 138 010 euron suuruinen summa.

Toimenpide on kantajan mukaan lainvastainen siitä syystä, että siinä ei esitetä perusteluja vaan siinä tyydytään toistamaan komission kanta ilman, että olisi kriittisesti tutkittu tosiseikkoja, jotka Italia on esittänyt tarkastusvaiheessa.

Väitteidensä tueksi kantaja esittää seuraavaa.

- Rahoitusta koskeva oikaisu perustuu oletusten ketjuun, jota ei voida hyväksyä. Perustavanlaatuisen oletus, jonka mukaan karjan osalta esitettyjen tukihakemusten tarkastukset olisivat olleet epäuskottavia, perustuu siihen, että asetuksessa (EY) N:o 820/97 säädettyä, eläinten tunnistusta ja rekisteröintiä koskevaa tietopankkia ei olisi ollut vuosina 1999, 2000, 2001 ja 2002. Kuitenkin Italiassa on vuodesta 1997 alkaen toiminut eläinten tunnistusta ja rekisteröintiä koskeva keskitetty tietopankki. Tällaista tietopankkia, jonka entinen AIMA oli koonnut ja jota se hallinnoi, on käytetty yksittäisten palkkiohakemusten ristikkäistarkastuksen suorittamiseen. Niinpä vuodesta 1997 lähtien kaikki nautoja koskevat maksut on suoritettu sen jälkeen, kun on järjestelmällisesti varmistettu, että rekisterissä mainitaan ne eläimet, joista palkkiota haetaan, ja että palkkion saamisen edellytykset on täytetty.
- Vuosina 2000 ja 2001 paikan päällä suoritettavia tarkastuksia koskevat kansalliset ohjeet eivät ole, toisin kuin komissio väittää, estäneet ristikkäisiä tarkastuksia yhtiöiden kokoonpanon ja tietopankissa olevien tietojen välillä.
- Sen karjan, jonka osalta palkkiota on haettu kahdentoista tarkastusta edeltävän kuukauden aikana, tarkastus on tehty vertailemalla yrityksessä kerättyjä tietoja ja pöytäkirjassa ilmoitettuja tietoja AGEA:n arkistoissa oleviin tietoihin.

- Italian lainsäädännössä, jota sovelletaan sen karjan tarkastukseen, jonka osalta palkkiota on vaadittu, käsitteille "vacca" (lehmä) ja "giovenca" (hieho) annettu määritelmä vastaa kantajan mukaan yhteisön vastaavia määritelmiä.
- Yrityksissä olevien eläinten tarkastamisessa on sovellettu asetuksissa (EY) N:o 3887/92 ja 2419/2001 säädettyjä kriteerejä.
- Teurastuspalkkioiden hallinnoinnissa tarkastusohjeiden myöhässä antamisen ei voida todeta merkitsevän lainsäädännön rikkomista siltä osin kuin suuri osa hakemusta on tehty lokakuussa ja kun niissä on voitu soveltaa näitä ohjeita.
- Toisin kuin komissio väittää, eläinten fyysinen tarkastus ja niiden identiteetin tarkastus tullissa ei ole ollut puutteellista.
- Italialainen käsite "pascolo" (laidun), jolla on merkitystä laajaperäistämispalkkion kannalta, on kansallisen alueen ominaispiirteiden mukainen, joten sellaisen määritelmän käyttäminen, jossa turvaudutaan erilaiseen alueeseen edellytykseen, on kantajan mukaan lainvastainen.
- Siinä, että Lazion maakunnassa paikan päällä suoritetuissa eläinten tarkastuksissa on todettu olleen sääntöjenvastaisuuksia, ei oteta huomioon sitä seikkaa, että karjalaumojia on pidetty vapaana ja että on osoitettu, että palkkioiden saamisen edellyttämät tarkastukset on suoritettu.

Asian T-118/04 R poistaminen rekisteristä

(2004/C 273/72)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin 10.9.2004 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-118/04 R, Giuseppe Caló vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

Asian T-134/04 R poistaminen rekisteristä

(2004/C 273/73)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin 10.9.2004 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-134/04 R, Giuseppe Caló vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

III

(Tiedotteita)

(2004/C 273/74)

Tuomioistuimen viimeisin julkaisu Euroopan unionin virallinen lehti

EUVL C 262, 23.10.2004

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 251, 9.10.2004

EUVL C 239, 25.9.2004

EUVL C 228, 11.9.2004

EUVL C 217, 28.8.2004

EUVL C 201, 7.8.2004

EUVL C 190, 24.7.2004

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX:<http://europa.eu.int/celex>
